

Констатује се да су на главни претрес приступили: заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић, да су из просторија Окружног затвора у Београду приведени оптужени Грујић Бранко, Поповић Бранко, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Сениша и Драгићевић Драгутин, да су приступили браниоци, адвокат Шалић Миломир за оптуженог Грујића и Драгићевића, адвокат Перковић Мирослав за оптуженог Поповић Бранка и за оптуженог Филиповић Сенишу, те бранилац оптуженог Кораћ Ивана, адвокат Ђокић Драган и бранилац оптуженог Славковић Драгана, адвокат Ђорђевић Мирослав, те пуномоћник оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић.

На сагласан предлог странака

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи и да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Смаиловић Рамиз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се зовете Смајловић Рамиз?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Смајловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смајловић?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Смајловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има и «ј» и «и»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Име Вашег оца?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Химзо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: 10.07.1956. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У Глумина, општина Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Тренутно живим у Семизовцу. То је општина Вогошћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вогошћа?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Босна и Херцеговина?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, Босна и Херцеговина.

Сведок Смајиловић Рамиз, од оца Химзе, рођен 10.07.1956. године у месту Глумина, СО Зворник, по занимању радник, живи у месту Семизовац, СО Вогошћа, Босна и Херцеговина, несродан, није у завади, сведок упозорен на дужност казивања истине и последице давања лажног исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Ја ћу Вас сада замолити да прочитате текст заклетве која се ту налази. Изволите.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ви као сведок нисте дужни да одговарате на поједина питања. Уколико бисте одговором себе или неке своје блиске сроднике изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, значи, само у том случају, на та питања нисте дужни, евентуално, да одговорите, уколико Вам будемо таква питања поставили. Овде се води кривични поступак против шест лица, то су Грујић Бранко, Поповић Бранко, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Синиша и Драгићевић Драгутин, због основане сумње да су учинили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва у периоду мај-јули 1992. године на територији општине Зворник. Имамо неколико догађаја овде у оптужници. Између осталог и принудно пресељење становника из места Козлук и ратне злочине у Дому културе у Челопеку, на Пољопривредном добру Економија и «Нови извор» Циглана. Ми смо овде током сведочења великог броја сведока чули за догађаје који су се десили у овим објектима, па да нам кажете, уколико је Вама нешто познато о томе. Изволите. Да ли сте у том периоду били у Зворнику и ако јесте, да ли сте можда Ви били заточени у неком од тих објеката, изволите.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја сам тачно 15. маја 1992. године негде око можда 13,30 часова ухапшен од стране овај, момак који ме је ухапсио и ставио ми лисице на руке, имао је полицијско одело, одело резервне полиције, а то се десило код моје породичне куће, недалеко од куће, некаквих двадесетак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви негде пошли или како се то десило?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, то је било код куће, нисам нигде, него то је од моје куће можда двадесетак метара, пред кућом, али, ево, у кругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај човек, да ли га Ви знате?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он се звао Симић, надимак имао Ћевап, а родом је из Ораховца, општина Зворник. Било је ту још у тај први мах можда једно двадесетак униформисаних војника који су били различито обучени. Када ми је Симић ставио лисице на руке, упитао ме, ја сам га, уствари, питао, ја њега, ми смо се и познавали, живели смо у суседству, није далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у Глумини?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, али другачије се место звало, али то их веже једно са другим местом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко од града?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, можда некаквих седам, осам километара. Шта је ово, он каже, веруј да ја не знам шта је, углавном, ево, ти си ухапшен и поћи ћеш са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били у некој униформи, у цивилу?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам, нисам, нисам. И он ме је онда водио са том групом војника од куће можда једно некаквих стотињак метара доле према главном путу, некакав извесни Црни, тако надимак му је био Црни, звали су га они по надимку Црни. Он ме је, он је стајао доле са моторолом. Он ме ударио песницом у пределу лица и ми смо онда тако заједно кренули доле до још можда још некаквих сто метара. Доле је био једно ауто, комби и било је једно полицијско ауто, а комби је био марке «Там», а то је бившег «Ослобођења» комби који није имао стакала, осим напред шофершајбну. За воланом тог комбија је седео Видовић Небојша, син Радована Видовића и мајке Анђе, исто из Ораховца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он неки војник, полицајац или цивил?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Исто у полицијском оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Црни, како он изгледа, ко је тај?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Црни, то је један био, иначе је био и црн, онако је био црн, био је висок, кратко подашишан, у униформи, као што је носила специјална полиција, та боја униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то боја?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, она је мало као тамнија од полицијске била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне плаве?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, од оне плаве. И онда су ме они одатле спровели до, то је од моје куће можда један километар, има једна кафана «Шумице» зове се, на магистралном путу Зворник-Тузла. Ту је било можда између 50 и можда 70 војника. Овај Црни, Црни их је постројио. Ја сам и даље седео у комбију и био је као чувар тог комбија, уствари, крај мене је био некакав Перо. Он је из Малог Зворника, исто у полицијској униформи, резервни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај био, резервиста?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Резервиста, да, тако. Црни је рекао, ја сам мој посао завршио, а ви, ево радите сада шта хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме то каже, коме?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, постројеним војницима тамо. Једног од њих је извео, Којо Видовић се зове и рекао, од данас си ти командант овим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том Који?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај Којо?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он је мештанин, мештанин из места тог Ораховац, био је мештанин. И онда су поново, када је он, значи, изабрао тог новог, је ли то командант или те групе војника, мало веће групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то војници или полицајци резервни?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, ови што је он постројио, то су били војници, што их је постројио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су и то мештани неки ту?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесу, углавном су мештани били ту, мислим 90% су били мештани које сам и ја знао и они су знали мене. Неко је то, није гледао, неко је спао, неко је оборио главу и тако даље, није било некакво баш расположење.

Када смо дошли до Каракаја, ја сам и даље седео у том комбију, а Црни је ишао напред и стао у Каракају, то је једна раскрсница, пут иде десно према Зворнику, а лево према Бијељини. Он је стао, питао га овај возач, Видовић Недељко, где ћемо њега, каже, њега у Зворник ћемо. Само сам заборавио да кажем и ово, ако може, у овоме делу горе када смо ми пред Шумицама, Перо ми је тај рекао тихо, пошто смо се знали, он је некада свирао тај саз и знао је добро да пева, па рекох, шта је ово. Каже, ако те одведу у Зворник, биће ти добро, а ако одеш лево, што значи у Челопек или на Економију, нека ти је Бог на помоћи, тако ми је рекао. Тако да сам ја тог момента када сам чуо да је рекао да се иде према Зворнику, ето као неко олакшање, неко. Када сам дошао доле, они су ме одвели у СУП, то је између СУП-а, ту има један паркинг и Суда за прекршаје. Са лисицама на рукама, стајао сам можда једно два сата ту, нису могли кључ да нађу да откључају лисице. Е онда је дошао један тај Марић, полицајац, то је активни био полицајац од пре рата. Он ми је откључао и одвели су ме тамо у просторију број један Суда за прекршаје. Они су имали своје бројеве, а ја сам био у соби број један. Прво када сам дошао уза степенице, било је ту одмах на улазу уз степенице, била је као пријавница. Ту сам затекао једног, уствари, два полицајца исто резервни полицајци. Једног од њих сам познавао, био је мој радни колега, Сретен Лазаревић. Они су ми узели оне генералије, име, презиме. Имао сам уза се један сат, дозволу и у возачкој дозволи је било двеста марака. То сам им предао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме то дајете?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: На ту портирницу. Био је тај Сретен и био је Миле један, конобара, не знам како се презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Сретен полицајац активни или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, резервни је био полицајац, Сретен Лазаревић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте дали те ствари, да ли Вам они дају неки писмени доказ о предаји?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ништа, ништа ми нису дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку потврду?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку потврду да сте предали паре, документа?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, ништа, ништа. И онда су ме сместили у собу ту број један. У соби сам затекао, између осталих и мога амицића Фадила Смаиловића, затекао сам из гробница неке људе, Јахић Мустафу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи укупно ту?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, нас у тој соби је било отприлике можда једно десетак је било, нису баш неке велике просторије биле. После извесног времена, можда једно, у вечерњим, предвечерњим сатима, Миле конобар је дошао, тај што је био са Сретеном и позвао ме да уђем у ту пријавницу, где сам се пријавио. Тамо сам видео Сретена и њега и рекли су ми да окренем се према, руке уза зид, да се окренем према зиду. Када сам ја то урадио, чуо сам да је ушао још неко у ту просторију и тај ме је почео да удара палицом полицијском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај трећи?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Тај трећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, како знате да је он?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам га видео, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су ова двојица?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Били су ту присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они Вас не туку?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нису ме тукли. Они су, он је мене ударао, шта ја знам, ја сам физички био мало појак, па сам се трудио да не паднем. Сматрао сам биће ми горе ако, тако да сам се одржао на ногама, али сам добио можда и преко стотину тих гумених палица, што по рукама, јер су ми биле руке уза зид, што по леђима. Ја сам само успео, када су ми они рекли – окрени се да изађеш, успео сам видети само униформу тог човека што ме је тукао. Исто је била униформа као резервног полицајца. Вратили су ме у собу поново број један. Од тих батина које сам добио, нагло ми је почео да отиче овај део врата, тако да у једном моменту ми се саставило можда, не знам брада и овај део. Тај исти Миле конобар ми је добацио пешкир један, отворио врата. Она су увек била закључана, кључ је стајао са унутрашње стране из ходника. Био је мокар пешкир и ја сам то мало ставио на врат, да би ми се тај оток мало смањило. Сутрадан, то је већ било, ово је била ноћ, ту сам ноћ преноћио, сутрадан је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где ту спавате, каква је та соба број један?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, овде је било, што је тиче смештаја, неусловно спавати, нису имали ништа доле, једноставно ако је неко имао нешто на себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема кревет, нема нека?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има воде?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вода нека?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Храну да ли сте добили?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, храну смо добијали два пута, мислим да је редослед овако, али ево. Сутрадан када је освануло, дошао ми је, нама се тако представио, Марко Павловић и са њим је био један висок, вероватно је његов пратилац, висок је био, у униформи. Рекао је мени да изађем на ходник и да легнем на леђа. Ја сам легао на леђа, овај што је са њим дошао, он ме је тукао у пределу груди са војничким оним, имао је на себи војничке чизме. И дан-данас ја имам последица од тога. Док је он мене тукао, Марко је унутра био у соби и када је изашао, ја сам и даље лежао ту. Он је рекао, добро, хајде устани, у собу хајде. Онда сам ја отишао у собу. Ту су нам често у тој, док смо били у Суду за прекршаје, долазиле нама непознати људи, бар, ево ја сам у Зворнику, ишао сам и у школу и у средњу и радио сам, тако да, долазили су нам неки људи које ми, уствари, ја их нисам познавао. Тукли су, малтретирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви тамо, од тог 15., стижете?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Укупно сам ја провео у логору 117 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у том суду прво?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: А у том суду сам био, не могу да се сетим, да ли је то био почетак јула можда или не знам ја, тако можда прва та половина јула. Онда су нас преместили у управну зграду «Новог извора». То је одмах прекопута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто у граду?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Исто, исто ту. То је било, само их је делио један пролаз испод. Исто је то. Е ту смо онда били. То је била већа просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, све дотле сте у том суду?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесам, у тој соби број један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како тај Марко, што кажете да долази, како тај човек изгледа и како је обучен? Да ли можете да се сетите?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, он је био обучен у маскирну униформу ону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Она шарена, маскирна униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неке чинове, нешто?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: То нисам запазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа? Да ли је то неки млад човек, старији, средњих година?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он је, изгледао је од мене да је старији мало. Није баш много старији, можда тако, изгледао ми је, деловао ми је као професионално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био човек светлије косе или тамније или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, мало као тамнија коса. Можда је то, сада је то прошло и времена прилично, мало је тамнија коса. На страну је, сећам се, на страну, јер смо имали ми после још ја и он једно можда три, четири, сусрета. У том, док смо били у Суду за прекршаје, имали смо на коришћење WC три пута, значи, ујутру, на подне и увече. Све собе које су биле ту у Суду за прекршаје, оне су биле закључане, а кључеви стајали их ходника, тако да су ти полицајци могли да их отварају. А нико није могао, од ових што сам малопре споменуо, што су долазили да нас туку ови други који су, мени су непознати били. Они нису могли ући без, без знања људи, односно ове полиције која је била у тој пријавници, јер кључ је био изнутра, они су морали то отворати. Исто одатле док сам био у Суду за прекршаје, сада ово говорим о Суду за прекршаје, у том делу, Сретен Лазаревић, тај, касније сам сазнао да је он био и заменик командира тог затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време док сте Ви тамо?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, у то време док сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командир, да ли Ви знате?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Средоје Вуковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исто неки човек из локала или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он је родом оно од Калесије, а иначе пре рата професионални полицајац је био, професионални.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сазнајете да је Сретен, заменик његов?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, у току, нисам одмах, али сазнао сам оно у току, док сам. Он ме је позвао, а пре можда на једну ноћ пре него што је он мене позвао Сретен овај, дошао је један Газибеговић из Сапне, исто општина Зворник, убацили су га у нашу собу, баш је спавао, до мене је спавао, Газибеговић. Пре него што је мене позвао Сретен, он је отишао, и њега су прозвали да иде, сећам се, рекли су да иде у војни одсек, негде на саслушавање. И када је мене Сретен позвао, каже мени, имаш част да идеш, испитиваће те неко, каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешава у односу на Ваш долазак ту?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: То се дешава, ово испитивање што сам ишао, то се можда дешава за неких десетак, петнаест дана после мог доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже, имаш част, испитиваће те?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, имаш част да те испитује неко. Није ми рекао тада ко је, али после ми је рекао да је то Капетан Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је тај Капетан испитивао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где, где су Вас испитивали?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он је испитивао у СУП-у, на трећем спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту близу?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, све је то близу, није то далеко. Када сам се ја враћао, горе када сам дошао, видео сам Капетан Драган је седео, Марко Павловић је био присутан, стајао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти онај што је био?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Исти тај, да. Он је стајао ту и то су била та, нека уобичајена питања, шта сте радили, имате ли војске, то је било питање Драганово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо када сте били сами са њим, у СУП-у?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, у СУП-у, у СУП-у, Драган Капетан ме је испитивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али сада када се враћате овде, шта њих двојица?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Када се ја враћам, видео сам крај те пријавнице када сам прошао, Сретен ме вратио и видео сам списак на коме сам и ја био на том списку, нормално, када сам дошао, био сам уписан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Списак затворених?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, био сам уписан. И видео сам да је то прекривено име тог Газибеговића, прекривено. Питао сам Сретена, реци ми, шта је са овим, ето ми смо радне колеге, па. Он ми је рекао да је он покушао да побегне и да су га убили. Није рекао ни ко, ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате ту списак неких слова уз неке људе и бројеве?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате некога од тих на списку?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Знам овог првог и овог трећег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се тај трећи, каква му је ознака? Немојте му име читати.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Аха, «Ф» ознака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ф»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: «Ф».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од њих био са Вама у неком затвору?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Они су били у управној згради «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је после у јулу?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, после, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тај сведок број «Четири»; да ли је он био негде са Вама?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не сећам се, не сећам се по имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда је то тај сведок број «Четири»? Ви кажете «У», да ли је то вама «У» или број «Четири»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, ја сам рекао број три, «Ф».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, «Ф», само?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: «Ф», да и овај број, и број ово један, уствари «Четири».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Четири»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, «Четири».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и тај био?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто тамо у «Новом извору» или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, у «Новом извору», значи «Четири» и «Ф» овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да завршимо онда прво да видимо ово док сте овде. Да ли се сећате још нечега ту? Кажете, сада тај Капетан Драган и тај Марко ту стоје? Да ли нешто причају?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, када сам дошао, када сам дошао у СУП, у просторији Капетан је седео, Драган Капетан је седео за столом и он се представио – ја сам Капетан Драган, а Марко Павловић је стајао и Црни, тај који ме је ухапсио, и он је био са Марком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту исто?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, стајали су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, још сте три, четири пута тог Марка видели. Где сте га још видели? Да ли то мислите на тај пут?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он је још једном долазио ту у Суд за прекршаје где смо били, у оној соби број један, долазио је. Он је мени лично рекао, ево, код тебе се ради, треба да се размениш, ја сам се чуо са неким твојим људима и тако то. А после је долазио још у два, три наврата у зграду «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у јулу?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тада изгледао? Да ли је тада био у униформи или у цивилу?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, јесте у униформи је био, у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви сазнали, ко је тај човек, какву он има функцију, шта је он ту? Да ли је он неки војник или шта?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Тада нисмо ништа могли оно, ту док сам био, нисам нешто могао да сазнам, али после сам оно сазнао, да он није родом одавде из Зворника, да је родом тамо од Суботице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то чули?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: То сам чуо од, сада не знам ја, овај, да ли, могу ли сада рећи име и презиме тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, можете ако није ту на списку.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, није овде, онај сведок «К».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја сам од њега чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви чули, какву је функцију тај човек имао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, он је се представљао и нама као командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, командант одбране града, командант тих јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у којој се ситуацији то он Вама представља? Да ли је то први пут када сте се упознали или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја сам то чуо, овај, када сам дошао, па смо се први пут оно срели, он је се тако и представљао, када смо се први пут видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то оно када Вас је онај што је био са њим тукао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли, он је рекао, ја сам Марко Павловић и онда?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај, шта, почиње?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: И онда, да ја изађем напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја сам онда изашао напоље и овај што је са њим био, рекао ми да легнем на леђа и почео ме ударати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта овај ради за то време?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, Марко Павловић је био у соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није он ту у истој?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, ово је био ходник, није он био присутан када ме је тукао, али када је излазио из собе, видео је да лежим. И он ми је рекао да устанем, Марко Павловић ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Устаните, идите у собу, тако ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећи пут, када са њим разговарате, да ли је то ова ситуација што кажете да ћете бити размењени?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, није та, после, после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је пре још ситуација да Ви њега виђате?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ово је била прво наше виђење је било то када сам добио батине, то је био други дан одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Следећа је била ситуација, прошло је некаквих можда, можда и десетак дана, када је он долазио и рекао ми је, ево, интересују се, бићеш размењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто још ближе рекао, ко се интересује, како, шта?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није ми рекао ко се интересује, само је рекао, интересују се. Е после смо се још виђали, још у једно можда два наврата, када смо били у управној згради «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута долази тамо?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, долазио је једно два, три пута можда, можда оно сусрет код Капетана Драгана и ово, свеукупно можда некаквих можда једно пет, шест пута да смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, када долази на «Нови извор» у ком сада својству долази, у ком циљу, да ли схватате?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Знате, он долази пре него што би он дошао. Увек је, нама је некада у управној згради «Новог извора» нас је, то је било можда некада нас и седамдесет ту буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је после то што говорите у јулу?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, да. Онда када се накупи тај број, онда се они одвезу те људе према Батковићу доле у тај логор у Батковићу, а ја сам остао ту, ја нисам излазио никада напоље, осим једне прилике само када сам изашао. Био сам нон-стоп у просторији и Суда за прекршаје и ово горе. Увек сам остајао. Нису ме, ето и разлог, питао сам једном који је разлог, зашто ја не изађем, па, ето, мало је, кажу, може те неко и убити, једно, а друго, ево, ти си за размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте Ви били за размену?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, верујте, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали некога познатог?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, нисам имао познатог, него осим што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се за Вас интересовао? Неки сведоци су Вас помињали, зато Вас питам.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Имао сам ја брата који ми је радио у Сарајеву горе. Он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени брат или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, рођени, рођени брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је радио?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Радио је у Сарајеву, горе радио у МУП-у, био је пратилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У МУП-у?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Мухамеда Ченгића, у МУП-у у Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро? Шта је радио?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ево као пратилац, Служба за праћење особа, за праћење тих, како се то у та доба звало, не знам ни ја баш тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то била нека важна функција? Да ли је тај нешто ургирао, да ли Вам је познато нешто о томе?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, није, он је пратио Мухамеда Ченгића, он је био подпредседник владе оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро? Да ли сте чули да је тај човек нешто ургирао за Вас или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам нешто о томе.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Чуо сам да је брат уригао, а не неко, него да је брат то. Касније сам то сазнао па сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш брат, па, добро, тај што је био?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то сте касније?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Касније, касније. Нисам знао оног момента када ми је то Марко Павловић рекао први пут, нисам знао ко је, мада сам могао претпоставити, али нисам знао, касније сам сазнао, а то ми је рекао опет онај што сам га пре споменуо. И он је долазио ту, код мене је долазио, сведок «К».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви први пут сазнали да сте Ви за размену, ко Вам је то рекао? Да ли Вам је то рекао Сретен или ко?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Први ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Сведок «К».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у затвору, у затвору?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У затвору ми је сведок «К» рекао, долазио је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазио Вам у посету или шта?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, долазио је да ми то пренесе. Ја га нисам више ни видео, једном је долазио тада. А после ми је то потврдио и Марко Павловић, али када сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Новом извору», то што сте причали?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У «Новом извору».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У «Новом извору» када смо, можемо сада о «Новом извору».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некада овог Среду Вуковића што кажете да је командир, да ли сте видели некада њега у суду? Ипак сте ту скоро месец и по дана?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неког сусрета са њим?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Имао сам један, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Средом?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, имао сам један сусрет са Средом, једном сам био, хајде да кажем сада, овај, била је нека измишљотина како смо ја и овај «Четири», како смо ево као наводно, е то је било када сам први пут изашао напоље. Значи, први пут сам изашао напоље, једном полицајцу неком Добрици сам требао нешто видети око аута, пошто сам то радио пре, у то сам се и разумео. Онда је то искоришћено као да сам ја нешто унео, па треба ја да побегнем, што је то било сулудо побећи одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле, из?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Из, када смо пребачени у управну зграду «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате о «Новом извору»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, о «Новом извору».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам у згради суда, да ли Вам је некада Средо Вуковић долазио као командир?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било у «Новом извору»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, тада сам се срео са Средом, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било, Вас су оптужили да хоћете да бежите?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, јесте, оптужили мене и овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број «Четири»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Број «Четири», да, да хоћемо да бежимо, што није било тачно. На крају се то и доказало, да сам ја унео као неки кључ и тако да треба тај катанац обити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до када Ви сада у «Новом извору» боравите, када сте пребачени, до када сте ту?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, 09. септембра сам ја размењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Батковићу?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, у Сарајеву сам размењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, одакле, до 09. септембра сте у «Новом извору»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја сам био све ту, да. Ови други затвореници су ишли према Батковићу, а ја сам увек остајао ту, нисам ишао, ови други су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пошто сте Ви већ поменули име овог сведока, ми смо тог сведока, за кога Ви кажете да сте чули од њега да ћете бити размењени први пут, он је имао псеудоним «К» у овом предмету, па да Вас питам, кажете, једном сте га

видели у суду, да му не помињемо име, ако можемо убудуће. Нисмо то Вам ставили ту на тај списак. Да ли сте још неки пут њега видели?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Док сам ту био, нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се сада дешава 09. септембра да Ви будете размењени у Сарајеву?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, једноставно, то је, мислим да је то била размена, легална размена да је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте само Ви или још неко?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, сам сам ја ишао из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами сте Ви?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, сам, сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се дешава, испричајте нам, Ви сте сада у «Новом извору»; не излазите?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, углавном ја сам само једном добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не радите ништа?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ништа нисам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А други?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: А други су ишли да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви ништа не радите?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам, ево ја сам рекао и разлог, када сам ја питао зашто, можда бих некада и волео да изађем мало, ето, оно, сам останем, они су рекли тај разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас не би убили?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да не би неко убио или једноставно, да чувају за размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте сазнали да ћете бити размењени?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ево ја сам то чуо оно од Марка Павловића да, одмах ту негде на почетку, можда за тих десетак дана док сам био, да ћу бити размењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Новом извору» или у суду?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У Суду за прекршаје ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али после, то у септембру?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: После ми је рекао у «Новом извору» ко се за мене интересује, када је у питању размена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам то. Ко Вам то говори?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када долази? Кажете, Ви долазите у «Нови извор» почетком јула?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, да, то је тај период, можда почетак одмах, не могу ја сада тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он долази?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он долази и шта Вам каже? То нам испричајте.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он долази и каже ово, ти требаш ускоро ићи у размену, твој брат се интересује и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај брат?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: То је брат из Сарајева. Тада сам сазнао да се он интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви онда 09. септембра се размењујете?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: 09. ја се, овај, долази, то ми је саопштио навече, увече ми је саопштио један резервни полицајац који је био стражар ту, Милош Иконић, зове се. Он ми је рекао, ево, дошао је неки папир из Београда, из Београда ми је рекао, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Београда?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, то сам запамтио, ево ићи ћеш сутра у размену у 8 сати и тако је то и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то било, испричајте нам? Ко долази у 8 сати, како идете, са ким, ко Вас прати?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У 8 сати ме је позвао Средо, пре 8 сати ме је позвао Средо Вуковић, командир и ето, каже, ево папир има, ти треба да идеш у размену. Вероватно биће неких питања и тамо, ето, ако се сретно све то размени, ти немој ништа говорити што није истина, говори оно што си видео, биће питања и тако даље. И онда дошло је возило, један исто комби. То је била као војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту зворничка или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, зворничка војна полиција и ја сам са њима сео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким, колико њих ту долази?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Било је њих пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то неки локални људи, да ли Ви познајете те људе?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам ниједног познавао. Мислим да су то локални, али нисам их познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим су они униформама?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: То су биле војне униформе и онда преко Шеховића, Власенице, Соколца, довели су ме на Пале и требала је да се изврши размена, то је био први пут, а други пут ћу бити размењен, ово је први пут, покушај размене. Требало је да се ја разменим у Вогошћу. Нико није могао да гарантује тада са Пала да могу да ја дођем до Вогошће, јер су и друге јединице те путеве пресецале, тако су мени рекли. Ето, добро би било да ти останеш овде, па да сачекамо то, а ови полицајци су предложили, де ти реци ако се то важи, да ми тебе вратимо у Зворник, пошто ето доле си био, можда су овде неки нови људи и тако. И заиста, тако је и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су урадили?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Вратили ме поново у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истог тог дана?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Истог тог дана и након три дана, после, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет у «Нови извор» сте дошли?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, опет у «Нови извор». Затекао сам опет те људе ту који су, који су и остали иза мене. Онда након три дана поново смо, само није дошла више војна полиција, него су дошли други људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет за Вас?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, дошао је овај брат Јефте Суботића, директора «Глинице», он се тако представио, он, један возач што је био у «Глиници», Петровић, презиме му је било Петровић и била су два полицајца у пратњи, активна два полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазе по Вас?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чиме сада крећете?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Идемо са, то је било «Глиницино» возило «Мерцедес», путничко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сада идете?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Иста је то била маршрута пута, не на Пале, него у Лукавицу и дошло смо у Лукавицу у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је Лукавица?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, сада је то источно Сарајево тамо. Одатле онда, пошто није могла да се успостави веза на другој страни са УМПРОФОР-ом, тамо већ ко је тамо на тој страни био, они су ме одвели на Кулу у притвор. Ту сам затекао још једно четири, пет Бошњака затвореника. Пошто је било кратко време, нисмо се успели ни, једноставно, ни упознати нешто Богзна како и онда негде око 5 сати тај исти дан, послеподне, дошао је извесни Лукић, то је била Комисија за размену, он је радио у тој комисији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чија је то комисија, да ли сте Ви то сазнали?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, то је на овој страни другој, то је вероватно Комисија Војске Републике Српске или већ не знам при чему је била та комисија, коме је припадала и онда ме одвели, одвезао ме са аутом до на Грбавицу и ту сам размењен код хотела «Бристола», има један мост пешачки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ја не знам како, у ком смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога сте размењени, како то?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Размењен сам за брата Јефте Суботића, овога што је био директор «Глинице».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неки други његов брат?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, то је други брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он био?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он је био, није он био ни заробљен, него је он био ту у граду у Сарајеву, ту је живео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да би изашао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Са породицом живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Ви тог брата?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, верујте, и мене су питали, пешачки мост сада када смо ишли са ове стране, ишао је његов брат, супруга му, двоје деце и пуница, а са друге стране сам ишао ја сам. И сада, овај, ја нисам њих ни видео никако, то је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су ишли они, цела породица и та пуница?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Знам, када сам дошао на ову страну, знам онда за кога сам размењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам то каже?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Рекао ми је брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо када Вас је дочекао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, јесте, јесте. После сам се ја видео са супругом. Она се вратила у Сарајево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша супруга?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, супруга од овога Јефтиног брата. Она се вратила у Сарајево, ради, не знам да ли и дан-данас ради, али радила је у општини центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та што је размењена?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Што је размењена, вратила се да заврши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже она, како је то?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ето. Ми нисмо имали ништа друго рећи, осим да нам је драго, остао ја жив, остала она жива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте, значи, цео јули и август, практично, до 09. септембра у «Новом извору». Да ли је још неко размењен као Ви у то време?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, једном је била нека, е сада, да ли су они размењени, ја не знам. Једном је речено да, уствари, тада и нико, да је требало да буде нека размена мало већа, пошто се накупило ту људи. Ујутру је, не сећам се који полицајац дошао са списком и читао је све редом, осим поново мене није прочитао. У управној згради «Новог извора» је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти отишли људи?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Питао сам га ја када су они отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипак су отишли?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, отишли, а нису отишли у размену, него су отишли, а речено је да иду у размену, они између себе, ти људи су причали да иду у размену. Пардон, они су отишли у Батковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Батковић?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, све су их доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није размена?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Логор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Логор?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тада људи отишло?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Уствари, почесто је ишло тих људи, али у овом моменту је највише можда тада, можда једно седамдесет људи је отишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било у односу на Ваш долазак у «Нови извор» отприлике?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Можда је и то био јули месец негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јули? А одакле су ти људи?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Углавном су то људи ту околина Зворника. Чак је био један, један је био међу њима и хрватске националности, из Имотског један је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти људи били у «Новом извору» када Ви стижете из суда или су дошли после Вас?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нису били, него су долазили после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазили?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У «Новом извору» ми смо прешли они што смо били у Суду за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам нисте испричали, како Ви сада из суда и зашто прелазите у «Нови извор», то кажете, јули, не знате када?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Прелазимо из разлога, то смо и видели касније и сазнали смо који је разлог што ми прелазимо. Прелазимо зато што је у Челопеку према, то је доле од Каракаја према Бијељини, извршен један, како да кажем, доле су били затворени Дивичанци, из Дивича, ови мештани из Дивича и доле су ушле те неке паравојне групе, па су нешто људи побили, нешто рањавали и сада ти људи су дошли на наше место, где смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суд?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, у суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, отприлике?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ево то је тај период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када се Ви селите у «Нови извор»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, не могу да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели те људе из Челопека?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Једног сам видео, што је са мном радио, био колега мој, један Ефем, он је био рањен у стомак. Њега сам видео, јер могли смо да гледамо одозго њих. Ово је била височија зграда, па кроз прозор смо могли да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сада њих смештају доле где сте Ви?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, њих су сместили у те просторије, а нас су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели моменат када они долазе, чиме долазе, ко их ту смешта, ко их доводи ту?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам видео то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били рањени или су сви били?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Било је и рањених, било је и, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали, да ли сте могли да их видите? Да ли су они излазили напоље?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, оно што смо могли да видимо, оно кроз прозор, колико смо могли да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ето, тог Ефема сам познао, видео сам, он је био исцрпљен доста и ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сада Ви се повлачите у «Нови извор», а они ту?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Се смештају. Да ли сте чули, Ви после када сте размењени, шта Вам брат прича? Како је успео, претпостављам да би то Вама било занимљиво да сазнате, како сте размењени? Ипак то траје дуго то Ваше, 117 дана, кажете, за тих 117 дана да ли Вам он исприча, шта се дешава, како је успео то да одради?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Добро, он ми је то причао да је он ступио у везу са овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим «К»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још онда када сте били у суду?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, док сам, да, да је он ступио у везу са њим и ето, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га је он познавао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му је овај нешто?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није него, ето, ми смо се онако познавали, нисмо ми били једни од других далеко, оно, све је то било Зворник, Зворник није нешто много велики да се ми не познајемо између себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао, какву улогу је тај Марко Павловић имао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер, кажете, и он је рекао на почетку?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он је рекао да су њих двојица то скупа радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он и Марко?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, тај, значи овај «К» и Марко да су то скупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је у јулу, кажете, долазио Марко у «Нови извор», колико сте још рекли пута да је долазио?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, можда укупно, кажем, онај, оно, Капетан Драган, пет, шест пута неких укупно смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти сусрети у «Новом извору», да ли је помињао опет ту размену или не, тај Марко?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, он ми је рекао тада када је дошао у «Нови извор», рекао ми је он да се интересује брат за мене. Тада ми је рекао да се брат интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онда је рекао само да ћете бити можда?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, онда је рекао, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га питали нешто за брата, када ће то бити, шта ће то бити?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, нисам га то питао, него он ми је ето рекао, волео бих када се све ово заврши, ово када се заврши, да се негде нађемо, да седнемо, да попричамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Марко Павловић је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама? Добро. Да ли је он имао неки чин?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није ми то познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за неки логор Економија ту да је био за време док сте Ви били у суду и у «Новом извору»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, чуо сам, јер неки људи који са мном су били, они су били у том делу, али ево први пут сам чуо када сам већ ишао према логору, ако кажемо Суд за прекршаје и када сам ишао, када је у Каракају на раскрсници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог 15. маја?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, када је стао и питао, тада сам чуо, ако оде на Економију или у Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ће то?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, што ми је овај рекао, пред Шумицама горе, тај Перо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте после чули нешто, да је постојала Економија?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, јесам, ти људи су причали, да је била Економија, да је доле било страшније него што је, да је било тако, мучења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, док сте Ви у суду, то је значи од 15. маја па негде до почетка јула, осим оног што сте тучени, да ли сте још неки пут тучени, да ли Вас је неко?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесам, па јесам, и ту сам у суду тучен од стране, то су неке Гогићеве јединице биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то јединице, како Ви сазнајете да су то Гогићеве?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: То се чује од ових људи што излазе напоље да раде, они то, а од кога они то чују, ја не знам, ови што иду да раде од ових затвореника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, из суда су излазили?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесу, јесу излазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да раде?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесу, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта, када се врате, шта причају? Испричајте нам то.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, добро, они причају шта раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу, где иду?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ишли су тамо оно, хајде да кажем, сада је то, пљачкали или отуђивали, не знам ни ја, из тих напуштених села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их то води?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ваљда, углавном их је водила та полиција ту и резервна полиција, углавном резервна полиција их је водила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада присутни да дође неко да па изводи неке људе? Ви, кажете, Ви сте ту стално?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да изводи да раде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било где да изводе?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесам, јесам. Па, изводи, кажу, дође полицајац и изведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зашто га изведе, шта овај каже? Да ли се врате ти људи?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Врате, врате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се врате читави или повређени?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Врате се, нису повређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта причају, где су били, зашто?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Рекао сам малопре, овај, они иду у та напуштена места, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су ишли?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, ишли да, ево, отуђују ствари тамо по кућама. Ја сада, један ми је донео једне панталоне, то је било од мог шурака једног, из остог смо места, ја сам познао пантале, па, рекох, ето био си ту у мене, код пунца, код куће и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он каже, ко га води то?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Резервна полиција је водила то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не ти Гогићевци што помињете?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, Гогићевци су долазили да туку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како улазе ти Гогићевци?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, они да би ту ушли, морају знати чувари ови, односно ови који су пријавници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Зато што је закључано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, опишите нам неки такав догађај коме сте Ви, ако сте присуствовали?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ево ја сам присуствовао једном када је дошао тај, то су ми рекли затвореници, ови што излазе да раде, да су то Гогићеве јединице и да је и он био са њима. Он је мене ударио неком од крампе, то је она палица можда један метар дужине. Једном Реци Фехрићу је тада у тој соби број један, у Суду за прекршаје, он када га је ударио, пребио му је кост, не ову кључну, него ову, мислим, не знам већ како се зове та кост, ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том Реци?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, Рецо Фехрић, он је из Липља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте то гледали?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесам гледао, јер и ја сам тада био бијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се тај звао, да ли му знате име, надимак?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А када сазнајете да је он Гогићев, тај?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Добро, то касније сазнајем, то сам чуо од ових људи што иду да раде, од њих сам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су Гогићеви?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да. Е у «Нови извор» горе, када смо још били, онда је долазио тај Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Нови извор»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Исто тако, да, у управну зграду «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Саша?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, исто је тако, не знам, ја не знам ко је тај Саша, углавном био је то један висок. Он је, углавном повисок је био. Са њим је увек ишла једна девојка. Та девојка је била у маскирном оделу и он је носио пушку «М-48».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са девојком је долазио?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, јесте, са девојком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је већ јули?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Саша неки ту Зворничанин или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: По лику, не бих рекао да је Зворничанин. Нисам га ја познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је говорио нешто? Да ли је говорио јекавски или екавски?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: По нагласку, рекло би се да је из Србије, екавски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта, он дође у «Нови извор»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, он дође и он туче, доведе са собом. Он је био тај који је водио те групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у зграду дође?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте и дође и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих још доведе, осим те девојке?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Једне прилике их је било шест и он и девојка, осам је било, једне прилике и онда се тако распореде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уђу у зграду «Новог извора»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Уђу у просторију где смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, та зграда «Новог извора» да ли је то управна та зграда у граду?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви смештени, на ком спрату, колика је та просторија, шта је то?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ја имам осећај да је та просторија пре била, да је она била као преграђена. Онда да су они те, да су то преграде, да су то мало избили те преграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Склонили, па направили већу?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, па направили већу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колика је та у којој Ви боравите ту?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ето, некада нас је било и седамдесет нас можда тамо, повелика просторија је била. Била је повелика. Мало су услови ту били бољи када је хигијена у питању. Имали смо на услузи WC у сваком моменту. Спавање је било када, увек исто, само није био ту бетон, него је био паркет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па на паркету?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тај Саша када је дошао са девојком и са тих шест, да ли је он улазио у собу?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, у соби је био, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како улази?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га пушта? Да ли видите Ви?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он је ушао, њега, од те просторије где смо ми били у «Новом извору», после свих тих туча које су и пре биле него уласка Саше, било је још који су долазили. Онда је Сретен, не Сретен, него Средоје Вуковић, пошто је он био командир, он је наредио да се направе решетке на прозоре и на улазна врата и баш једне прилике сам видео, из «Глинице» је дошло возило и мајстори њихови поставили су решетке на прозоре, онда решетке на улазна врата и решетке су биле исто од врата закључавана, где смо ми били горе у тој просторији на ходнику су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком је то нивоу где сте Ви?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Можда је то први спрат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко упадао кроз прозор, када они стављају решетке?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, не може кроз прозор упасти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, ипак су ставили?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Повисоко је, повисоко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ипак су ставили решетке?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, ставили су, ето и ја сам чуо када је Средоје рекао, ово је превентивна заштита, ја знам, он је тако тврдио тада, да је овде 90% људи који нису криви ништа и полицајцима је рекао, ја нећу никога више да видим, да никога пуштам без вас да уђете или да доведе инспектора да испитују људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту се значи ставља решетка на врата. Да ли они после долазе?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Долазили су и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како онда улазе? Да ли ту има катанац, ланац?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Има катанац, јер од тих полицајаца увек је неко имао катанац. Једне прилике чуо сам када је Средоје рекао Драгану, они су дошли навече негде, једна група, оно већ је то било можда девет, десет сати и у тим и почели су да нас туку. Неко је, вероватно, неко је позвао Средоја и Средоје је дошао и заиста Средоје када је дошао, они су изашли из те просторије, али је критиковао ту Драгана, њега смо знали по надимку Велики Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог стражара?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Крупан је био па велики. Ти си им дао кључ, он каже, нисам, јеси, дај, ја чујем, пошто сам ја спавао у једном овако углу, па сам чуо, он каже, ево ти кључа у џепу, али ово још једном ако се деси, отићи ће негде на неко ратиште, на неку линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, испало је да, као да је он пустио те људе?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали, осим Саше, још нечије име или надимак, тих што упадају?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Саша, кажете, он је висок? У чему је он обучен, како он изгледа? Да ли је он војник неки, полицајац, шта је он, цивил, шта?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није, он је био као у неком, некакво одело је то било, мало непознато ми то је било. Није било нешто ни полицијско, нешто између. Могуће је да је свако себи неко одело шио као му одговара, по неким, комбинезон, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута сте видели тог Сашу?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Сашу сам видео ја два пута. И оба пута, оба пута у «Новом извору».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је већ јули месец?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви чули да се тај Средо Вуковић некеме жалио, некеме изнад себе? Да ли знате, кога је он имао изнад себе?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада начелник полиције, ко је ту надлежан да се та ситуација среди?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, и тај Марко Павловић је долазио у јулу? Да ли сте се њему жалили?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, управо то сам био започео да кажем, овај. Нама је, када смо дошли у ту просторију, у «Нови извор», речено нам је да, како где ко спава, да се на истом месту мора спавати и тако је. И онда када би долазила, Саша и остале групе које ја нисам познао, Саша, ето оно надимак, чуо сам од ових, долазили су и тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од којих ових сте чули?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Од ових затвореника који су ишли да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Од њих сам то чуо. Након тога би се појављивао и Марко Павловић у једном наврату, додуше, то је било, у једном

наврату је долазио Марко Павловић после тих, од којих смо ми добили батине и питао је, ко вас је тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дође у собу?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, у собу, у собу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: И питао је – ко вас је тукао. И сада, ето, ваки, онаки. Након тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви њему описивали како изгледају?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, јесте, описивали, изгледа овако, онако, неке описе. Након тога, овај, након тога, можда сат а можда и више, долазио би поново, али нека нова група људи и тукла би баш те људе који су говорили да су, ето, некако и који су добро запамтили те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то пријавили?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, тако да сам могао закључити по томе, због чега су нам рекли да спавамо на истим позицијама, да не мењамо места где спавамо, да смо ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто би то Марко урадио, ето то, зашто би он то рекао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Верујте да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је ту био још неки стражар када ви описујете ко вас је тукао, ко упада и тако даље, од тих резервиста што чувају?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, не сећам се да је тог момента, да је био ко, тог момента, а стражари су увек ту присутни. Они имају, чувају ту, они су присутни нон-стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта они кажу, како ови упали? Да ли они нешто ту када се ви жалите?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ништа, осим у том случају, када је Средоје интервенисао, Вуковић, то је, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Среди том, Средоју жалили, да кажете, ево ови упадају?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ја сам се Средоју жалио када сам ја био и овај број «Четири». Ми смо исто у «Новом извору» били тучени због ове ситуације коју сам напоменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно као да сте хтели да бежите?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, њему сам се жалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже Средоје?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: И он је онда то позвао Сретена Лазаревића и јесте ли шта нашли у претресу, каже, нисмо, додуше. Сретен је то рекао, нисмо ми ништа нашли, неко је то измислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то уопште као да није ни било?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви из суда пребачени у «Нови извор» а ови из Чelopeка дошли у суд, да ли још неко сада долази у «Нови извор»; ту у зграду, за то време до 09. септембра? Да ли доводе неког из неких других или их хапсе или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Напоменуо сам ја то пре, углавном ту су се почесто мењале те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мењају се, значи, поставе?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, мењају, јер, овај, када се накупи већи мало број, у Батковић се иде. Пребацују их доле у логор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле долазе? Разумела сам у Батковић. Како стижу људи сада у ту зграду у центру, ко њих хапси, ко њих доводи?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја не знам, нисам видео ко их доводи, само ето, људи, људи који су још били по шумама, који су, потрагом за храном, онда они их ухапсе и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте нам описали како сте Ви ухапшени. Када дође неко, па, рецимо, препознате некога, да ли га питате, где је ухапшен, ко га је ухапсио, зашто, шта му кажу?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја сам једног питао старог, један стари, он је можда имао неких осамдесетак година, била је то општина Калесија горе, из Кусоња, тако, како, откуд ти овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у суду или у «Новом извору»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он долази?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Откуд, каже он, ја сам био у Сушици, код Власенице у логору, тај стари је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био у логору?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Тај старик био у Сушици и онда је он пошао својој кући, пустили га, стар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из логора?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, и он је пошао својој кући. Негде на Црном врху, то је негде можда пола пута до његовог места од Зворника, наишла је тако група нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је када се иде према Тузли?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, да и поново су га онда га вратили ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Нови извор»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У «Нови извор». Чуо сам после да је он ту и изумро, да је изумро оно од старости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је остао ту?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Од старости, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био у Власеници, шта је тамо било?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, логор исто био, Сушица зове се место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сушица?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Власенице?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Код Власенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је он причао, шта је тамо било, ко је тамо?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, јесте, углавном је то свукуда било прилично исто је то било, људи су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега тамо одвео у тај логор у Сушици?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он каже да је то њихово комплет, скоро село да су одведени људи, из његовог села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: То је од мене далеко можда неких десетак километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега су одведени, да ли он зна?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Они су, када је то почео сукоб, они су остали код куће. Мислили су да, вероватно као и многи други, има ту и комшија који ће их заштитити. На крају, то се све променило, није тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одвели их у логор?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада сазнали, зашто сте ухапшени?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, нисам никада, нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте размишљали о томе, да ли сте претпоставили, шта је узрок томе био?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, не знам, ја нисам нешто ни Богзна размишљао, али у тим сукобима је могуће, некада је то исто могуће, да је свашта. Ја сам био одборник оно пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били на некој функцији?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Одборник био у Скупштини општине 1990. године, изабран као одборник, а ако је неко имао разлог, онда је то некакав био разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неко оружје ту у селу, у Глумини?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисмо, осим ловачко оружје што је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко предавање оружја код вас? Ови други сведоче из Дивича, из Козлука да су предавали оружје на захтев власти. Да ли је било код вас у Глумини тако нешто?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, јесте, било је нешто то ловачко оружје што је предавано, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то тражио од Вас?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, то је исто резервна полиција тражила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто резервна?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војска, не?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили некада неко решење да сте ту у притвору, да нешто пише?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте задржани ту?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боравите 117 дана?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа Вам то не даје?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку жалбу, нешто?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио неки судија ту из суда, из Зворника, да Вас нешто испитује?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је неко други испитивао, осим то што кажете, Капетан Драган?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А друге затворенике?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нису никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није извођен да га нешто испитују, да даје неке изјаве, записнике да сачињавају?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја се не сећам да су кога изводили или шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Вас?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Осим оног, ја сам писао неке изјаве оно када сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам о томе реците, шта сте, ко Вам тражи да пишете и шта сте писали?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ево ја сам то мало споменуо пре. То се тражило уобичајено, да ли сте имали војску, да ли сте имали наоружање, колико вас има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то пита Вас, ко тражи да Ви то сачините?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја сам прву ту изјаву коју сам писао, то када сам дошао тај дан, значи, предао сам је ту у портирници. После сам писао изјаву, Капетан Драган ме је питао усмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Али писао сам и писмено, изјаву исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Капетана Драган?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вас је он питао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Иста су то питања била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у војсци?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да ли сте били у војсци, колико сте имали војника, имате ли наоружање и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту у Глумини било неких борби, нешто?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Док сам ја ту био, није било. До 15. маја није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 15. маја?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Зворнику, да ли сте чули да је претходно било борби, да је?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У Зворнику јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте одлазили у Зворник?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, Ви кажете, замењени сте за брата овога Јефте Суботића. Да ли сте Ви знали Јефту Суботића?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за тог човека?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали његовог возача по надимку Бубица?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци кажу да је он довођен у Суд за прекршаје?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја сам га видео једне прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви нешто?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја сам га видео једне прилике у Суду за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тај Бубица изгледао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Видео сам га, јер овај који је излазио први, нисмо ми заједно излазили из, прво из једне собе изађу у WC, па онда, не знам ја, из оне друге, треће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то идете по групама у WC или како?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, оно, али прво је соба број један где сам ја био, онда ми. Сада, када изађем, ако сам, ја сам баш једне прилике био задњи из моје собе. Сада из ове друге собе изашао је први и видео сам да је то био Бубица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Излази из собе?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, излази из собе у WC.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са још неким или сам?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, он је излазио, изашао је сам, али је био онако, у врло лошем стању, на њему је био само доњи веш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А горе?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нека мајица је била, сада, нека мајица са трегерима или тако, мајица, а нешто му је цурило позади. То сам га видео само те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом сте га тако?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Само тако сам га ја видео. Више га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он сам ходао ту када је изашао из те собе у суду или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Сам, сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишао у WC?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто успели да попричате?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ништа нисмо, јер нема ту причања, само се мимоиђемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли неко са њим иде од стражара или прати вас неко или идете сами?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, сами идемо, нису нас, јер стражари нису нас ни пратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам откључа врата, да ли вас неко пусти да идете?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Стражари откључају. Па, они, јер та портирница у Суду за прекршаје, то је у склопу, ту је то унутра и портирница и оне собе, све је то ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви њега лично познавали пре тог Вашег боравка?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам нешто се ја оно, јесам га виђао оно физички. Знам да је био возач, да је возио у «Глиници».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се лично знали?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја нисам нешто. Нисам имао неке контакте са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је онда било у суду соба у којима сте ви смештени? Ви кажете, та једна соба као?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ето, верујте, нисам никада отишао, имао прилике да видим, нисам никада отишао да видим, али ја мислим да је било неких пет, шест соба, било је неких соба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте само ви били у тој соби?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у тој соби одакле је изашао Бубица, да ли је ту још било људи?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте могли да видите?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате некога ко је ту био са њим, да ли сте некада чули колико је он боравио? Да ли сте га само једном то срели?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Само сам једном га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када је дошао ту, када је напустио?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је довео?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, шта је било са њим?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: После сам чуо, после, можда пред крај мог овога изласка, исто од ових, од ових што иду да раде, затвореника који су ту били, од њих сам чуо да је укопан, да је. Е сада, да ли је умро, да ли је убијен, то не знам, само сам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вас звали Ћела?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу? Каже овај сведок који је код нас био – Средо Вуковић, каже да су у суд долазили ти неки Гогићевци, неки Лозничани. Да ли је Вама познато, да ли су они из Лознице?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: То су причали ови што иду да раде, да су то Гогићевци из Лознице, они су то причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже да су извели каже Рамиза Смајиловића – Ћелу и да су почели, каже, да га туку у соби која није била затворена, па је, каже, он истерао те Гогићевце и каже, тукли су Вас неком палицом и он се ту са њима сукобио и истерао их. Да ли се Ви сећате ситуације да је био Средо када Вас неко туче, па да он наилази да Вас нешто он?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја само знам ове прилике коју сам поменуо у «Новом извору» да је Средо интервенисао, то у ноћи када су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он каже у суду?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не сећам се, јесу ме ти Гогићевци тукли, али не сећам се да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога се не сећате?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, Ви никога од тих, осим тог Саше, не знате ни надимак ни ништа?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте успели нешто још да сазнате за те људе из Челопека што долазе, када се Ви пребацујете у «Нови извор», па кажете, Ви седите ту унутра, ови излазе?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ево, од њих оно што сам могао да чујем, што они кажу, е сада, на који начин они тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сазнају?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам ни ја како сазнају, али они кажу да је било доле тих убистава, да, у Чelopeку, у Дому културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што су они ту доведени?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, пре. Сада не могу о томе ја, када нисам ту, само оно што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Фадил Ханџић са Вама, неки таксиста? Помиње га овде исто овај сведок?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта о њему знате?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он је био са мном и у соби број један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суду?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, у суду и био је у «Новом извору» и он је отишао после у Батковић, када је она група већа отишла и он је отишао у Батковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он је отишао у логор у Батковић?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте. Њему су урезали крст на чело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, та група, ја не знам више ни која је та, ко је, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били ту присутни или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешава?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесам био, био сам присутан. Мени је тај који је, ја не знам како се зове, био је у некој маскирној униформи, носио је нож и мислим да је имало то смисла, сада, најбоље то знају, вероватно тај, ако зна и командант Павловић, можда и неко други, због чега смо ми, због чега нам је речено да спавамо и да не мењамо места, јер тај када је, већа је група, али тај што је урезивао крстове на чело, он је ушао и мени је оним ножем, баш онако замахнуо и рекао – ти седи. Мислим, ти седи. Онда претпоставио сам да неко има ко зна можда коме не треба. мени није требало то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома не треба то да ураде?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да. Вероватно говорило се о тој размени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тада прилази Фадилу тај?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, тада је пришао. Прво, једном је момку, близу мене је био, он је, не знам како се зове, био је плав један момак. Имао је изразито високо чело, млад је био. Њему је урезао, е онда је Фадилу, па још неколико људи и онда су почели да туку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тим ножем је урезао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је још са њим ушао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Било је њих тројица, четворица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ту групу не знате одакле су, надимке?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се то дешава?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У «Новом извору» у управној згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у «Новом извору» се дешава?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Средо каже да је то било на Економији?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, ту у управној згради «Новог извора». Е сада, можда је то и на Економији било, али Фадилу су урезали ту крст, значи, то је сто-посто, то је истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Фадил некада на Економији?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он доведен?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја сам га затекао ту, Фадила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на «Новом извору» сте га затекли?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже Вуковић Средо да су и неки територијалци, каже, доводили те затворенике, те цивиле, а каже, није милиција доводила? Ви, кажете, Вас је довела резервна милиција?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте. То знам и то је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. За друге, не можете да тврдите?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не могу јер не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да је била територијална одбрана ту на територији општине Зворник?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, била је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали, да ли су то Ваши неки мештани, локални људи из других села или су то неки непознати? Ко чини ту територијалну одбрану? Да ли је Вама познато?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, углавном, ето то, то су људи, то су људи из, већином су то људи из Зворника, то људи са општине Зворника, са, то је војска, на крају, то је војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте од 15. маја до 09. септембра затворени, да ли је тако?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за то време, да имају и неки добровољци ту, обзиром, кажете, флукуација, долазе људи, излазе? Да ли има да су дошли добровољци ту у Зворник?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ево, чуо сам. Они су спомињали да су и то добровољци, да су ти Гогићевци добровољци, да су и Капетана Драгана добровољци, да су, то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте чули?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Капетан Драган, да ли има неку своју јединицу којом он командује или како?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Кажу, причали су да је имао негде на Дивичу да су били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Своје људе?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Капетану Драгану командант, да ли то знате Ви?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Сада шта сам ја могао ту да приметим, када сам ушао по мом неком запажању, уствари, оно што сам ја видео када сам улазио, када ме је позвао, значи, Сретен ме је довео до Капетана Драгана, он је био сада у ходнику, а стајао је ту и Марко Павловић. Е по ономе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То оно у суду што причате?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Обично се гледа, онај ко седи, он је као некакав, као већи газда. Овога пута је Капетан Драган седео, а Марко Павловић је стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте ту дошли?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: И извесни овај Црни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Црни је стајао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, и Црни, а Капетан је сам седео за столом. Е сада, по томе би се могло, не знам ја какав закључак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај сведок «Ф» што има ту, где сте њега видели?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Исто у управној згради «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је јули већ?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, отприлике?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, то је, могуће, да, било је људи које сам ја први пут видео у том, у тој управној згради «Новог извора», али они су били у Суду за прекршаје, нисам ни знао да су тамо били, јер нисмо се виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неки, исто тако објекат где су заточени људи на Циглани?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесам, чуо сам исто од тих људи сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко ту да је дошао са Циглане ту код вас у «Нови извор», да је пребачен или нешто?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте чули?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то тај Марко Павловић долазио у суд, да ли је био неко да га пита, хоћемо ли ми кући, зашто смо ми овде, када ћемо да идемо? Да ли Вам је нешто тако познато? Или да је неко од вас Среду Вуковића можда питао или Сретена Лазаревића или некога, зашто смо ми овде, хоћемо ли кући, када ћемо?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Једне прилике Средоје је рекао, ето, да је оно, 90% људи да ту нису криви, да треба да се испитује, али углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао Средо?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Средо Вуковић, Средоје Вуковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, Средоје.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, он је то рекао, али углавном, није нама било доступно да ми ни чујемо неке вести, осим ово што људи знају около када дођу. Знам да су нам говорили некада, вас неће нико, не знам, за вас траже жито и пшеницу и тако то су те биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ето то значи, као, ето, нисмо ни важни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то схватили – вас неће нико?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Од наших, од наших да нас неће нико за размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за размену?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, то је то, то су те биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на крају, Ви не сазнасте што ту седите, 117 дана, за коју сврху?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам никада сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: И дан-данас не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате зашто сте затворени?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам је тај сведок «К» рекао за Марка? Кажете, њих двојица су као заједно издејствовали то?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, да, он ми је рекао да он и Марко заједно раде на тој размени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тој Вашој?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: На мојој, на мојој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када је дошао у суд?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он Вама тај сведок «К» дошао у посету ту у суд? Испричајте нам тај сусрет са њим, како он то долази, како њега пуштају, ко је он, шта он ради?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ја тада нисам успео, нисам га ја ни питао коју он има тада ту функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како он долази, ипак сте Ви затворени? Да ли он ту улази, да ли га пуштају, како?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Дошао је, једноставно, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могао свако да уђе, ипак је то, кажете, затвор?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, имају тамо, полиција је била резервна која је то чувала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Пошто је и он био командир полиције, оно пре рата. Вероватно он те људе зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вас извели код њега или је он ушао у Вашу собу?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, у ходник извели, ту у ходник из те просторије, у ходник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се изненадили када сте га видели да он ту сада долази, тај «К»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се изненадили када је он, када сте га видели ту?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, и нисам се нешто изненадио, ето, не знам ни ја како да Вам то опишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он каже, радимо на томе и?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, он каже, ево, ми радимо на томе да се, бићеш размењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нешто чега се сећате, евентуално?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам у ком смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, везано за тај Ваш боравак у тим затворима?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, ја једино што могу да кажем, још нешто, нисам могао, осим ових људи што су ту, што су радили и што су ми они пренели, што су ми они преносили, то сам нешто могао, то около да знам, а ја нешто нисам излазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још нешто што су Вам они рекли, а да нам Ви данас нисте рекли? Да ли можете да се сетите тога? Они ипак излазе. Да ли они из суда излазе да раде или само из «Новог извора»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: И из суда и из «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико тако их нема, када оду?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, цели дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео дан оду?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, тако дођу ујутру, можда око 8 сати, па тамо до 4, тако, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта причају, где су ишли? Ипак се они крећу.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, они кажу, они су ишли, то су већ села што су била напуштена, значи, није било становништва бошњачког и они су ишли то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која села су у мају, јуну била напуштена?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Углавном, овај, један и то моје село је било, онда је Кула град била, па, онда и ова друга села, углавном, па сва та села су скоро била околo.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта причају, шта раде са тим стварима што узму? Ето Вама донесоше панталоне, шта друго узимају?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, они су ми рекли да, те техничке ствари, значи техничке ствари, био је негде, они то причају, тај сабирни центар негде у «Хладњачи», као «Хладњача» доле у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Каракају?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Те техничке ствари, не знам ја, ето неки замрзивач, ето неки, не знам ни ја, фрижидер или тако та, онда стока је исто та гоњена на Економију доле. Било је и стоке распуштене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта раде са техником? Шта је «Хладњача»? Где се она налази у Каракају?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, «Хладњача», она је ту у Каракају, то је једна «Хладњача» за прераду воћа, поврћа. Имала је она своје велике магацине, имала је, уствари и тај део споља што је незатворени простор, био је велики.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И односили су?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, они су тамо то слагали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слагали?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта кажу, сложе то и после?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Једне прилике су причали да су некада када су радили, ишли су у Циглану, товарили су неке блокове, неки шлепер који је ишао, они кажу то је ишло за Србију. Онда су они тамо у дубини тих техничких ствари натрпају, а позади ставе мало блокова да се види то, можда на том прелазу, да су то блокови, а да нису техничке ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада били на «Новом извору» када то причате или у суду?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У «Новом извору».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко од њих тражи да то они тако трпају околo цигле, унутра технику?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам онда причали када дођу на Циглану, да ли су тамо затекли неке затворенике?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису Вам то причали?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за Бранка Грујића?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај човек?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, Брано Грујић је био председник Општинског одбора СДС 1990. године, ти локални избори када су били. По занимању је био приватни пекар, имао је пекару. Он је и родом одозго од мене можда мало некаквих можда десетак километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га некада видели за време пре хапшења, после?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, ми смо имали оно, пошто сам ја био одборник, имали смо ми сусрета пре избијања, имали смо тих некаквих релација, не неких, него, ето он је био председник оно СДС, а ја сам био одборник. Некада је требало нешто се и договарати, нешто, да нешто на скупштини прође, тако, па имали смо ту, али док сам ја био ту, значи тих 117 дана, док сам био ту, никада није долазио, нити сам га ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, шта је он радио за време рата у Зворнику? Да ли је био он на некој функцији или није више био?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ја сам, ја сам чуо када сам, када је ово све завршено, када се рат завршио. После ја сам и после био, у првом сазиву био сам одборник одмах 1997. године, па и следећи сазив до 2004. године је био. То што сам могао чути, тада сам то чуо, а док сам ја био, ја га нисам ни видео, нити сам шта чуо за њега..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, били сте затворени, кажете, он није долазио?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није ни долазио, није, уствари, није долазио док сам ја био у тој просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А обзиром да сте били одборник, да ли сте имали неку идеју да преко њега нешто пробате да решите или не?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јер нисам га ни видео никада, нисам ни могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте односима били као одборник раније?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Добро, тада у та доба овај 1990. године, то су били они избори и ето ту, пошто је било, странка СДА и СДС, то су биле победничке партије и имали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били испред СДА?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Црни, ко је тај био?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, он је исто тако неки црн, као у тој некој тамнијој униформи?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам никада могао сазнати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте схватили, шта је он ту, чији је он војник?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко питање?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Чиме сте се Ви бавили пре рата, сем што сте били одборник?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Радио сам ја у једној фирми, «Дринатранс», био сам бошиста, то је аутомеханичар – бошиста.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта се дешавало када сте, тај посао у тој фирми, када Вам је престао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ја нисам долазио на посао, можда је то био већ и март, можда 07., 08. март, од тада нисам долазио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А због чега?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, већ су информација је било већ да имају барикаде постављене. Онда и ја сам се бојао сам за свој живот, ја сам био и одборник, па не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, Ви сте одлучили да не идете на посао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нико Вам није тамо рекао да?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, нисам ни ишао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Реците ми, да ли сте пре овог заробљавања на било који начин били војно ангажовани?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Помињали сте неко ловачко оружје. Да ли сте Ви имали ловачко оружје?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам, ја сам имао пиштољ на дозволу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И шта је било са тим пиштољем?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Исто сам га предао, тај пиштољ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, тај Ваш први сусрет са Марком Павловићем, рекосте да је он тада ушао у собу са пратиоцем, да се представио као Марко Павловић, командант одбране града?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте Ви тада њега питали, због чега сам ја ухапшен? Пред Вама је човек, командант одбране града, да ли Ви њега питате, због чега сам ја ухапшен?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А због чега га то нисте питали? Који је разлог био, јер, ипак пред Вама је човек који би Вам евентуално могао дати информацију?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Вероватно је ту страх у питању.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Страх?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Том приликом, да ли је било какав разговор вођен између Вас и тог Марка Павловића или је само било – изађи тамо, кажете, неко Вас је тукао, тај његов пратилац?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, јесте, није било никаквог.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Није било никакве речи?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко ме се он на тај начин представио, целој групи у соби или како, или само Вама или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја и он смо се тада први пут видели, јер се он пре њима представио, долазио, то не знам, али тада смо се ја и он први пут видели.

Не знам разлог представљања, не могу да, да ли је то мени или осталима, не знам да ли је пре долазио ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И значи, страх је био присутан да не питате, због чега сам ја ухапшен?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, онај моменат када сте били са Капетаном Драганом, са Марком Павловићем и са Црним, реците ми, да ли тада Ви питате Капетана Драгана или Марка том приликом, због чега сам ја ухапшен, који је разлог, зашто?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам. Ја верујем, ја нисам питао, а верујем да нико то није питао, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нико?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је то тако био присутан страх, да ћете ако питате, шта ће Вам се десити?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Тако је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте Ви сматрали да је то било нормално да Вас хапсе или о чему се ту ради?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, није нормално, далеко је то од нормалног, али таква је била ситуација.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Председник већа Вас је питала, кажете никада нисте сазнали због чега сте ухапшени. Реците ми, да ли сте Ви дошли до неког закључка, размишљајући, после свега овога или тада у то време, због чега су ме ухапсили, који је Ваш закључак био?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ја нећу да се служим овим, ово што има сада често у тим средствима информисања, ово, па да се не служим тим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не, лично Ваш закључак?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, да ја сада кажем, због тога што сам ја Муслиман, мислим, ја то нећу да користим, а углавном, не знам који је разлог, на крају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, да ли сте размишљали, због чега сам ухапшен? Морали сте то у глави да?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ако има ишта, ако има ишта, то је што сам напоменуо и пре тога, а то је што сам био одборник, ако има. Био сам испред Странке демократске акције одборник, ако има од тога нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, разговарали сте са женом овог брата Јефте Суботића који је размењен за Вас. Ко је ухапсио тог брата Јефте Суботића, где је он био ухапшен?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није био ни ухапшен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Није био ухапшен?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Немам више питања, хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ево само да се наставим на ово што Вас пита колегиница. Тај дан када су Вас ухапсили, Ви рекосте то је на двадесетак метара од куће?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је био један резервиста полицајац, а доле је било још неких двадесет људи или тако некако?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Са њим је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са њим је било?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, са њим је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви закључили да су дошли циљно по Вас?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумете, баш по Вас су дошли?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је још неко том приликом ту из Вашег комшилука ухапшен?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није, са мном су и били ту људи, ево ја, нисам ишао мало у детаље, па можда није било довољно или није, да кажем. Ми смо тада, то је петак био. Код нас Муслимана је петком цума, клања се верски, знате и ми смо тада, било је нас шест, значи, пет и ја шести и ми смо ту близу моје куће, то је двадесетак метара, то је у једној башњи, пошли смо да клањамо то, пошли смо, значи, нисмо ни започели то, верски тај обред. Чуо сам само да је заузало, од те стране, од башће. Баш је била тада мало и повисока трава, родна је та година била, 1992., била је висока трава и на једно двадесетак од мене, на једно двадесетак метара, видео сам тога са пушком, а ми нисмо имали код себе никакво наоружање. Ето то је тај детаљ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како Вам се он обраћа, именом и презименом?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, знамо се ми.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вас одваја или како?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, па знамо се ми. Ја сам њега питао у сусрет када је ишао мени, шта је ово, он каже, ја то не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како Ви разликујете припаднике резервног састава полиције од припадника активног састава полиције, јер сте у неколико наврата говорили, он је резервиста, он је полијац, резервиста, полицајац, па Вас питам, како Ви то разликујете?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Сада, ја сам то гледао обично смо ми у Зворнику, пошто сам ту био и одборник и ту радио, знам полицајце који су били професионални.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А знате полицајце који су оно пре рата били професионални полицајци?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Професионални, да. Па сада ови у униформи, сматрао сам да су резервни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, у том смислу?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А иста униформа?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, у униформи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Иста униформа, само, добро. Сами ми још ово реците. Ви рекосте да сте видели Бубицу ту у згради Суда за прекршаје?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када у односу на Ваш долазак тамо?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ето, то је било неких пет, шест дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: По Вашем доласку?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, по мом доласку, да, нисам ту прецизан, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу имати само једно питање. Да ли је у тим собама у којима сте били затворени, било некога српске националности?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да кажете, који је разлог зашто су ти људи српске националности били затворени?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Била су два – један је био из Козлука, презива се Јосиповић, име му не сећам се. Пошто ја нисам ишао да радим и тај Јосиповић се можда задржао, он је из Козлука, то је све било у згради «Новог извора». Можда се задржао неких десетак дана. Питао сам га ја, када останемо сами ја и он ту, откуда ти овде, а он каже, тако да он не иде, неки блок бацио на полицијско ауто и ето полиција га довела. А овај други је био, он је био родом од Братунца, исто српске националности, био је чувар у фабрици «Каолин» у Братунцу и пошто сам опет ја сам ту био и он је са мном био, скупа смо били. И њега сам оно питао, који је разлог што си ти овде, он каже да је он, овај, горе, још један који су требали да косе око те фабрике у Братунцу, да су се они посвађали са неким својим комшијом и да је он косом тако махнуо и не знам, убио је тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због убиства, значи?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Због убиства, а његов је син био неки командант у војсци и онда га он затворио. Он каже мени, ја сам био и у Братунцу са Бошњацима у затвору и ето био је и са мном и одатле, не знам где је отишао. Био је са мном ту неких десетак дана. Он ми је мало причао око тог организовања, пошто смо сами били, горе, код њих, како је то било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је укупно, са колико људи сте Ви имали контакт од затвореника?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, имао сам ја, овај, када је ту у соби, имао сам скоро са свима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је тих људи било укупно?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Некада је било можда и седамдесет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, од свих тих седамдесет људи, само су ова двојица били српске националности?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А осталих 68?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Осталих је било, био је један, рекао сам, био је један, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хрват је био?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Хрват, ево мало се сада сећам, био је и још један, ја мислим да је и он био Хрват. Он је, овај је био из Имоцког Хрват један, био је постарији човек, не знам заиста шта је са њим, али још један је био младић. Он је био на Соколцу, била је нека горе установа, да ли је то нека болесничка установа за дрогераше или нешто, не знам ни ја и он је био ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причамо о «Новом извору»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ови Срби заточени?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, откуд овај сада због убиства, па у Зворнику? Шта каже, зашто су га ту трансферисали, а у Братунцу се то дешава?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, био је и у Братунцу, заједно са затвореницима, са Бошњацима је био затворен и у Братунцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одакле сада долази у Зворник, какве везе има?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он каже, не знам који је разлог, углавном ту је био. Мислим не знам зашто је баш у Зворник, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту био затвор пре рата у Зворнику, у «Новом извору», у Суду за прекршаје?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били некада затвореници раније?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада одједном?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нису никада били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете, у «Новом извору» и до седамдесет људи. Колика је та соба?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, мало је сада срушено?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја претпостављам да су биле преграде, па да је то нешто срушено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колика је сада отприлике квадратура?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, велика је квадратура, повелика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је оволика?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није баш оволика, али, повелика је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли могу сви да легну на тај паркет?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Оно, околу смо ми, околу смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви легну на паркет?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, околу, околу сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи може?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Може, могло је, била је повелика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Ја сам Вас прескочила.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да је он описао када су њега тукли, једном на ходнику, једном на пријавници, једном Гогићевци. Да ли је он видео да су неке друге тукли?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте ово за крст, за Фадила Ханџића?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, видео сам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Урезивање крста, у реду, него, да ли су тукли?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесам, јесам, видео сам и видео сам једног Фаруха када су тукли. Он је од Сапне родом отуд, Мемић Фахрудин зове се. Њега су доста тукли, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суду или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У «Новом извору»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у «Новом извору»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: А у суду сам рекао, Фехрић Рецо, то сам запамтио, он је мало више био тучен ту, пребили су му једну кост, позади тамо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је неко убијен?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Има један случај, осим онај што сам рекао, да сам чуо, да сам чуо да је тај изумро због старости, тај и једне прилике, једне прилике, овај, један из Братунца, однекле, био је са нама у соби један из Братунца, то док смо били у «Новом извору» то се десило, отишао је, није ни знао каква је ситуација, овамо из Београда је пошао кући у Братунац и на мосту су га ухапсили и довели су га ту и онда су га након можда два, три дана извели у једну, доле је била једна гаража, извели су га у гаражу. Ту су га страшно мучили, чак, не знам не могу овде да се изразим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободно, реците и како знате то што сада причате?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, реците шта су му радили, да ли сте видели или сте чули од некога?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, видео, то сам видео кроз прозор сам гледао одозго, гаража. Они су њему узели каблове, свезали су га и он је изумро ту. И онда, убацили су га у «Мерцедес» жуте боје, лозничка регистрација је била, у гепек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Мерцедес»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте и чуо сам одозго, пошто је прозор онај отварао се пре у школи на «кипу», па се могло мало и да види, али и да се чује – питали су га, где им је војска око Братунца, где је ово, он каже, не знам, ја сада идем са посла, ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био мртав када су га?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је тукао, ко је тукао те људе које је он помињао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја нисам видео.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су били у униформи?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Били су у униформи, али то би требали да знају ови резервни полицајци који су били, они би требало то да знају.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су они тукли, резервни полицајци?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам видео да су они.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко су ови, исто у униформама?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Којим, војничким или полицијским?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, било је ту мало више униформи. Ја сам мало једне прилике напоменуо. Вероватно су људи у својој приватној режији шили униформе, били у неким комбинезонима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти што су њега, како сте, да ли сте Ви видели моменат како су га убили, кажете, везали га?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, јесам, јесам, не знам како да се стручно изразим, али, ево, како би, мало је то незгодно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су га из ватреног оружја или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нису из ватреног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предметом или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, него рекао сам ја, каблом од струје, значи кабл, они су му, онај, ево да сада кажем, не знам, између ногу су му то ставили, стезали, док он није изумро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је раније пре рата познавао сведока «К»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Познавали сте га?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је долазио лекар док је био било када у том «Новом извору» или у Суду за прекршаје?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Док сам ја био, није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је Средо Вуковић радио и на «Новом извору» и у Суду за прекршаје, бивши командир страже?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Био је и на једном и на другом месту?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, па то је везано једно са другим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да. Добро, немам више питања. Имам још једно питање. Из свега овога, из комплетног исказа који је сведок дао, произлази да је њега спасао брат који је био, који је био пратилац подпредседника владе Мухамеда Ченгића. Е сада, сведок каже да је он ухапшен зато што је Муслиман. Па, како он објашњава то да је успео да га спасе неко ко је био у влади муслиманској?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, нисам ја рекао, нисам ја рекао да сам ја, ја кажем нећу да користим тај термин. нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он рекао, он је рекао да неће то да користи.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што други користе.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја нећу да користим тај термин, рекао сам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисам разумео, који термин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није ни рекао да је ухапшен зато, да мисли да је ухапшен?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро, али оставимо то, него, ипак га је спасао брат који је био у влади?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А питање је?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А питање је, како то објашњава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питала сам га ја, не зна, имао је везу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли им је био неки новац дат или нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја Вас нисам питала. После рата, претпостављам да сте причали са братом, шта он каже, колико пута контакт са тим, како долази до тога да се Ви ипак, шта Вам прича?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он ми је рекао ово, мислим, да ли сам то споменуо, он је рекао мени да је контактирао са овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, питам Вас, да ли сте разговарали?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам све каже брат, колико пута зове, када сазнаје?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да је контактирао са тим «К» и са Павловићем да је контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ваш брат је и са Павловићем контактирао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је њега знао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није га знао, вероватно му је, а овај сведок, уствари, не знам шта је тај «К».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, сведок, он, да је он, пошто је и он у то био укључен, вероватно је успоставио везу са Павловићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви питате брата, па како си ти знао, да ли је тај Павловић нешто важан, битан, како знаш кога треба да контактираш преко «К»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он је мени причао да су они сами, да су они тражили то, значи тога Јефте Суботића брата, да види и он је ту, он није био ухапшен тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он је био ту, живео, да треба да изађе он из Сарајева, пошто је оно из Сарајева мало потешко изаћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали брата Вашег, да ли му је «К» објаснио зашто баш преко тог Марка Вас?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, рекао му је он да је он командант, да је Марко Павловић командант тог дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, командант војске, одбране, ајде како хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Вас полиција хапси, зашто је оно онда битан? Да ли каже брат нешто?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ништа ми није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега Шалић?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја бих замолио само мало да ми појасните једну ову ситуацију са почетка Вашег хапшења 15. маја, рекли сте да сте ухапшени да ли је тако?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И кажете да Вас они возе са тим неким аутом. Перу сте неког поменули, да ли је тако?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У Шумицама Вам тај Перо каже нешто у поверењу, да ли је тако?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, јесте.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Шта Вам каже он?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ево, Перо је био исто у полицијској униформи.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да, да, мало то да нам појасните.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У полицијској униформи и он ми је, пошто смо се познавали, рекао сам разлог који што смо се познавали, рекао је, шта је, ето, он каже, овај, ако, значи ако одеш, уствари то је лево у Челопек или доле, нека ти је Бог на помоћи, а ако одеш у Зворник је лакше. Мени се то десило.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У Челопек или Економију, да ли је рекао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, Челопек и Економију.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Тако сам Вас ја разумео.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, јесте.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: То се дешава у тим Шумицама?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Испред Шумица.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: То је место неко?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, не то је Ораховац место, али то је кафана, тако се зове угоститељски објекат, «Шумице» се звала. И дан-данас то постоји.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: То се све дешава 15. маја, да ли је тако?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А Ви сте нам касније рекли да сте чули у Челопеку од тих неких људи који су дошли тамо и да сте видели да је тамо било неких и убијања и злочина. Да ли још нешто можете поближе да нам кажете за тај Челопек, да ли знате нешто шта се дешавало тамо?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не могу, ја ово што сам знао, ја сам то рекао, ово што сам чуо.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Од ових људи?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Од ових што иду да раде.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли можете, отприлике, да кажете, када сте, Ви кажете да сте из тог Суда за прекршаје пребачени у ову другу зграду, када су ови дошли из Челопека, из Дома културе, да ли је тако?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па сте видели повређеног тамо једног?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, једног што је радни колега мој био.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да, да, да. Када је то било, да ли можете да кажете?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, не могу ту прецизно, прошло је и времена доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, почетак јула, рекао је.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Рекао сам, ту је то негде, тако, је ли то почетак јула, крајем јуна, тај период.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да. Значи, ништа више нисте чули за тај Челопек?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам, осим оно после што сам ево читао и у штампи ово, нисам ништа друго.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Видите, ови сведоци неки што су саслушани, што су били у том Челопеку доле у том Дому културе, они кажу да су тек крајем маја дошли у тај Дом културе Челопек.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: То могуће Дивичанци да су ти дошли, то не знам, ја кажем, када су они пребачени из Челопека у Суд за прекршаје.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ви кажете да Вам је Перо рекао само да не идете у Челопек?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте рекао, јесте.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: То се?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, јесте рекао тако.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: То се дешава, значи, 15. маја?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Тачно, јесте, то ми је он рекао.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Сада реците ми, да ли Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то спорно.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није спорно, али, ето, мислим, читава прича нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао одмах, прво је рекао Економија, па је то рекао, добро.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Рекао је Челопек човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И једно и друго, али није исто рекао оба пута.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И само нам реците, како се зове тај Перо? Да ли му знате презиме?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам презиме, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да направимо кратку паузу па ћемо да завршимо. Има колега вероватно више питања. Да остане колега за крај? Он је тражио паузу, да.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од двадесет минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се након паузе главни претрес настави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обавештени сте да је због овог штрајка, ја нисам схватила да је то сваки дан. Ја сам мислила да је то јуче, уствари, то је сваки дан, нису ме добро информисали.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања, колега.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Извините, само бих једно питање, ако није проблем, да искористимо ситуацију. Пошто сведок рече да је био у тим политичким неким органима пре, значи, пре рата, када се то загрејавало за ове несретне догађаје, да ли можете да нам кажете, имајући у виду ту позицију око Бране Грујића, да ли је он у том периоду, непосредно пред рат се истицао као неки екстрем или је био неки умеренији човек, домаћин, како сте Ви на ту његову улогу гледали, ако можете мало да нам објасните?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Моје мишљење, ово сада градимо мишљење, то је моје мишљење, ево ја сам био и одборник и ја сам био члан Извршног одбора странке СДА, ту општинског. Мислим да у та доба када се говори о Брани Грујићу,

да се он није много питао ту, када је та нека његова политичка функција била. Највише се ту питао један Стева Радић, он је био секретар општине тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које доба говорите?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: То је од, тај период да кажем, од 1990. до 1992. године, ево тај период.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је још неко сем Стеве Радића у том периоду?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У том периоду знам да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Од тог руководства СДС?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, углавном Стево Радић се ту, мислим да је Грујић био, шта ја знам, можда.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли се помињао тамо, има ли неки Мијатовић?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Помиње, Јово Мијатовић, посланик.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је он био у том руководству?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, јесте.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, хвала.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио сведока само, ако може приближније да одреди ту размену други пут, значи, када је прешао у Сарајево. Када је она у септембру била, првом половином, другом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, 09., рекао је.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да, 09., 09.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Када је последњи пут пре тога видео Марка Павловића, односно како он тврди у односу на тај 09.?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, не могу да се сетим, можда сам јули, август, можда тај период, мислим да га нисам виђао, баш пред саму ту размену.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А у јулу и августу сте га виђали?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Пре би било крај можда јула, него и август можда сам месец, можда би пре то било.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, крај јула?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, Ви кажете можда сте крајем јуна, почетком јула прешли у «Нови извор», па колико после преласка он долази, кажете, сада ту?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, можда тај јули месец, можда тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току јула?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, у току тог јула.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када Ви први пут сазнајете да би требали бити размењени за брата од Јефте Суботића?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, то је исто тај период био, тај јуни, јули месец, крај јуна, почетак јула, тај период.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је то први пут Вама рекао? Да ли сведок «К» или ко Вама то каже?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: То сам напоменуо, сведок «К».

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је то онда сведок «К» више пута долазио код Вас?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Онда бих ја молио, председнице већа, ако можете и Ви да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, једном је дошао када сте Ви били у суду?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Можда сам ово помешао, опростите, опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, шта је било, да ли једном или више пута?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Једном, он је мени само једном долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суд?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У суд, јесте и рекао ми је тада, овај, да ћу бити размењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овог брата?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, да ћу бити размењен, јесте, за брата Јефте Суботића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још на почетку, значи?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, а Марко Павловић ми је рекао да је мој брат се интересовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у јулу?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У јулу, у јулу, то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се Ваш брат интересује?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Вам је сведок «К» пренео поздраве од брата или било шта тако?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја мислим да јесте, нисам сигуран, али мислим да јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли сте видели сведока «К» и после тога у «Новом извору» или где?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не сећам се, мислим да нисам. Јесам после, после Дејтона, после.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ово када кажете, био је Капетан Драган, па је разговарао са Вама, био је, било је то лице које се зове Црни и био је Марко Павловић у тој канцеларији некој својој.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Вас је тада неко тукао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није, није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је тада био коректан однос према Вама у том смислу, значи, није било малтретирања, шамарања, тада када су њих тројица били ту?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Када је у тој просторији у СУП-у, мислите када је Капетан Драган био?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није? Сада ћу Вас питати о овом првом догађају. Спомињали сте неког Великог Драгана. Реците ми, да ли је то било у згради суда или где, то када Вас он?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Е, Велики Драган, ја сам тог Великог Драгана, уствари, била су три Драгана, а ми смо их тако разликовали, Велики и Мали, онај је био мањи, онај већи, тако. Њега сам оно, за њега сам сазнао ту у управној згради «Новог извора».

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја знам да је Вама можда тешко, али можете да опишете прву околност, време, другу, трећу, Ви сте рекли, не знам, мислим четири или пет пута да сте били са Марком Павловићем. Да ли можете то да доведете у некакав ред, да кажете, први пут тада, дешава се то, други пут тада, трећи пут тада?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, не знам ја, мислим да сам о томе довољно рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је. Нешто ново, да ли имате да кажете?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Описао је, први пут са оним када су га тукли напољу, а овај унутра.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Мислим да сам рекао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, чак у једном моменту можда и пет пута сте га видели. Да ли има још неки сусрет који је био краћи, а који нисте описали?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нема, нема.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли за време свих тих пет сусрета, како Ви кажете, се Вама Марко Павловић обраћа, разговара са Вама лично?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, углавном је са мном разговарао, углавном то су те, вероватно, те размене су биле, па је једне прилике, ево рекао сам да ми је рекао, то би добро било да се ми нађемо после када се ово све заврши. Завршиће се некада, да се нађемо и тако.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У ком смислу Вам је то рекао, било би добро?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја не знам шта је он мислио, мислим, не знам то, није ми ништа више ни рекао, само тако је то рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, то први пута, шта он Вама каже тачно, ако се можете сетити, први пут када долази код Вас и како долази? Да ли Вас изводе стражари или како, под којим околностима?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: То је било, то сам напоменуо на почетку, сада ето, то сам рекао, он је дошао у собу број један и рекао ми је да изађем у ходник и ја сам изашао и тамо је био његов, вероватно је то пратилац, ја не знам шта је он био ту, висок је, крупан био, рекао ми да легнем на леђа. Ја сам легао на леђа, он ме је тукао у пределу груди. Добро и сада имам те последице. Е када је то једно извесно време Павловић изашао из собе, ја сам још увек лежао ту на ходнику. То је, значи, само преко прага, то је само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су врата затворена или отворена?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите Павловића док Вас овај бије на поду, лежите на леђима?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Видео је и он мене и ја њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он ради док Вас овај туче? Да ли прича нешто, да ли ћути?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Верујте да ја нисам могао то баш од тих можда ни удараца да знам шта је он тамо. Сигурно је нешто причао са тим, не знам шта је причао са овим осталима, али углавном он када је изашао, он ми је рекао да устанем. Ја сам устао, устанем у собу, и отишао сам у собу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада ја нисам схватио – да ли Павловић остаје у соби?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колега, јесте, рекао је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам, нисмо сви толико интелигентни да можемо увезати ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви смо то разумели.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам да ли има неко.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисам толико схватио човека, разумете. Дакле, он остаје у соби?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли још неко осим Вас излази у тај ходник?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не? Да ли су Вам рекли шта се дешава у соби и да ли су нешто разговарали са Марком Павловићем ови остали?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Верујте, ја сам добио, верујте, ја сам добио такве батине ту тешке, да мени то није на ум пало да ја то питам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, сада он долази, кажете, у ходник, излази из те собе?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, то лице које Вас је тукло, како је било обучено?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Било је униформисано лице, сада, не могу ја баш тога детаљно да се сетим, знате, униформа шарена, онака, овака, углавном није била полицијска униформа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је битно.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Мислим, то знам да није била и био је висок, повисок је био, млађи је био, била је млађа особа, млађа од мене.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви то лице тада први пут видели?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Видео сам га први пут и нисам га више ни виђао. После са Марком Павловићем ми је долазио један мој школски, ишао је заједно са мном у школу из Тршића, ја мислим, мало сам ја и заборавио сада како се зове, вероватно ћу се сетити и када сам се ја, са овим што је после долазио са овим Марком Павловићем, када смо се видели ми после Дејтона, после видели, каже, њему је Марко Павловић рекао, да ли се вас двојица знате, јер он када је ушао у собу, зачудио се откуд, тај мој школски, откуд ти овде и тако даље. Па, њему је Марко Павловић рекао, па да ли сте се вас двојица знали, па, каже, ми смо ишли заједно у школу. Не могу сада да се сетим имена, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радио тај?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он је, јер ја више после са Марком Павловићем нисам никада видео тог што ме тукао, нисам га видео, али са њим је долазио овај други из Тршића.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е добро.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не могу се сетити имена.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада ћу Вас питати, када Марко Павловић улази у ту собу, да ли су ту били и чувари, да ли је та соба била закључана или како, ко откључава то?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ја сам то, мислим да сам о томе доста причао, мислим, доста сам рекао о томе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио детаљније.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Значи, све су собе биле закључане изнутра, из ходника кључ је био, портири ту су, како да кажем, стражари. То је била једна мала просторија где су они били. Нама нико није могао ући у то, док они не би откључали.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Е сада, у овоме случају, ја не могу да се сетим сада да ли је неко дошао са Марком или је то Марко сам урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када Вас овај туче, када лежите, да ли ту стоји неки стражар, то је питао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Вам је одмах наредио да легнете доле или како?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Одмах?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је Марко сам остао у соби или је био било који чувар, тај портир, како га Ви зовете?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не сећам се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не сећате се? На основу чега Ви закључујете да је то пратилац Марка Павловића?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не могу баш сада ја то, не могу ништо да то, углавном је са њим био, уско су везани, вероватно чим је дошао са њим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала. Сада ћу Вас следеће питање питати: у односу на тај догађај, колико је прошло од када се стављају решетке на врата, када Средо Вуковић или ко већ зове ове из «Глинице» мајсторе, када кажете, да је дошао тај комби?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Од овога?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ово што је се дешавало?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У Суду за прекршаје, па добро, то значи можда један месец је прошао, можда мало и више тај, углавном месец јуни је био када су решетке стављане, када смо ми пребачени били горе, да ли је то било пред крај јуна.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Те решетке на прозоре, на врата?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Сада је следеће питање: Ви кажете да Вам је сведок «К» то рекао, дакле то је одмах по Вашем хапшењу, да ћете бити размењени за брата Јефте Суботића и да је, ко је све од породице Суботић размењен из Сарајева?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Супруга, његова супруга, двоје деце и пуница.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада мени није јасно, Ви сте лишени слободе, да не улазимо сада у то, из којих разлога, зашто, али Ви сте у неком затвору. Али, како је размена за Јефту Суботића, за његову жену и двоје деце, а они кажете, да су у кући? Како размена, мислим?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја не знам како да је дефинишем другачије. Не, осим размене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо све колега, све је објаснио, они људи излазе из Сарајева, Сарајево затворено, рекао је, да изађе из Сарајева породица.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он није био затворен, његов брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни био затвореник.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није био ни у каквом затвору, него он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Рекао сам, мислим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Станите, да ли он никако није могао да изађе са женом и двоје деце из Сарајева?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја сам напоменуо, али ево да поновим, било је тешко тада изаћи из Сарајева, потешко.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Коме, Муслиману, Србину?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, и једнима и другима, на крају да кажем, било је тешко. Е сада и то сам, ево, мислим да сам то рекао прецизно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста сте причали о томе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, да ли је Вама Ваш брат говорио да је обилазио ту породицу Суботић?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Од тада до?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, да ли Вам је познато, шта је са тим станом, да ли се неко уселио у стан или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ево, ја сам то напоменуо на почетку, да се његова супруга вратила, добила је радно место и свој стан.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када је то било?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ја сам имао један саобраћајни прекршај, ето, десило се то баш тако, овај, ту, сада је то припадало СУП-у, центар општине Сарајево.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, које године, не морате сада у детаље?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, то је можда, па тада, можда 1999., можда 2000., можда, тада да је било.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, Ваше место Глумина, колико има становника?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Близу 2.400 становника је било.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Близу 2.400 становника? Колико је тог 15. маја, кажете, колико је било становника отприлике, да ли су се неки већ иселили, нису?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, јесу, јесу. Један добар део се људи иселило горе према Тузли.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Према Тузли?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је постојала, да кажем, слободна комуникација са Глумине према Калесији и према Тузли?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није, није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није? Да ли је после борби за Зворник, постојала веза између Куле града и Глумине?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам Вас разумео, који период?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, после борби до пала Куле града?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, јесте, јер то се скоро и наслања место на место, то се скоро наслања. Физички се скоро веже та два места, пресеца један пут.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само један пут?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која места, Глумина и?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, Глумина и Кула, да. То се може и на карти видети, није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви из Глумине чули борбе да се воде за Кула град и тако даље?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесмо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико су трајале?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, не знам прецизно, тачно колико су трајале, али чуло је се то, чуло се то испаливање граната одоздо са те стране, одоздо из Чelopeка, одоздо из тог дела, према Кули.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је била нека мобилизација, нешто тако?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли Вам је Марко Павловић икада претио или било шта тако, да је лично Ваш интегритет угрозио, у смислу да Вас ошамарио, тукао или нешто?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није, али, довољно је било што сам добио батине, то мислим, није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питам ја сада Вас, да ли, добро. Да ли Вам је преносио поздраве од брата или било шта тако?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Мало пре сам рекао, сада не сећам се, да ли је он или овај заштићени сведок, од њих, један јесте, сада не знам. Пре ће бити да ми је Марко рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Вам је било када од тих сусрета, да ли Вас је питао, да ли Вам шта треба или било шта тако?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није? Да ли сте било када шта тражили?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, ови Гогићеви, како сте рекли, резервни састав полиције, да ли они долазе у «Нови извор» или само у овај Суд за прекршаје?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја сам када сам и ја тада, напоменуо сам, био сам и ја тада претучен, они су дошли тада у Суд за прекршаје.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је тада Бубица био тамо или није у односу на његов долазак?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам разумео питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је Бубица, кога сте спомињали да сте га видели тамо, да ли је он тада био када они долазе? Да ли се можете сетити?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте. Није он био са мноштем у соби тај Бубица, он је био, напоменуо сам, у другој соби, али јесу долазили. Вероватно су, не верујем да су они само у нашу собу долазили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, немам питања више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Господине Смајиловићу, ја ћу имати само два питања. Мени је једна ствар остала мало нејасна, али ћу покушати да изрезимирам како сте Ви рекли, Ви сте после самог затварања били предвиђени за размену, то Вам је и речено на неки начин и одвојени сте од других. Речено Вам је да већ у јуну месецу, колико ја то разумем, да ћете Ви бити размењени за брата Јефте Суботића и знали сте да се интересује, односно ургира и Ваш брат који је пратилац високог, помоћника министра или већ како, помоћника владе, господина Ченгића. Значи,

колико разумем, и са једне и са друге стране је било ургенција да се та размена изврши. Због чега је по Вашем мишљењу или по нечему што сте касније могли да чујете, од брата или од супруге Суботића, због чега је требало од јуна месеца све до септембра месеца да се изврши та размена, због чега је толико протекло времена, ако је то све било на тај начин, и једна и друга страна су ургирале да се то изврши, породица брата Јефте Суботића је била на слободи, да тако кажем, у граду Сарајеву? Да ли сте чули неко објашњење, шта је ту кочило ту размену?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Нисте? Да ли, Ви сте разговарали са супругом брата Јефте Суботића која се вратила, а нисам разумео, да ли се вратио и брат Јефте Суботића?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Није? Можда овако несумице питам, али пада ми нешто на памет, које националности је супруга брата Јефте Суботића?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам, верујте.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Муслиманске или српске националности?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Муслиманске није, сада не знам, овај, не знам које.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Нисте сигурни да ли је српске националности? Мислим, мало ми је чудно, па због тога питам.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја сам напоменуо на почетку, она се вратила, добила је и посао, радила је све прејашњи посао који је радила ту у служби рачуноводства у општини и због стана, тако ми је она то рекла. А супруг је негде у Русији, директор неке фирме овде у Београду и тако, ето о томе смо причали нешто.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Још једна ствар која је мени остала мало нејасна. Ви сте ипак били, да тако кажемо, некакав званичник, члан Извршног одбора СДА за Зворник, па сте још били и притварани, а ова породица је на слободи, условно на слободи. Да ли је тај брат Јефте Суботића био неки члан или активиста Српске демократске странке или, због чега је требало да се изврши размена, ово што Вас је колега питао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, ја то.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Због чега из Сарајева нису могли да изађу, једноставно, ако нису били?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја сам рекао, из Сарајева је било по мојим сазнањима, тешко изаћи и једнима и другима, то је било окружење једно тешко. Он је био директор једне фирме, једног дела «Енергоинвеста», у Сарајеву је био директор.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, да се не враћам сада на то. Конкретна ствар која мене интересује, поменули сте Велики и Мали Драган, као стражари. Да ли су обојица били стражари у «Новом извору»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: То су мештани из околних села?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесу, јесу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли знате можда из којих места су?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, они су доле негде од, од Чelopeка па доле према Роћевићима.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Наведите нам нека имена, па Ви сте из тог краја, ипак познајете прилике?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Има, један, ево, из Тршића је био. То је између Козлука и Каракаја и један је био доле ниже из Пађина. Е сада био је и трећи неки Драган, овај.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сада мене интересује овај Мали Драган, помиње се и у једној и у другој причи, да ли је то неки Степановић Драган, од оца Воје? Да ли је то тај из Тршића или из другог места?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не знате имена?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хвала Вам.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Молим.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Сведок је у свом исказу поменуо датум када је ухапшен и чини ми се да је чак рекао и сат тачан, па ме занима, како тако прецизно памти датум и по чему?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам како на то питање да одговорим.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли има неки посебан разлог или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам шта да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте више пута у животу хапшени у време рата?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам никада, нисам никада.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Не ради се о томе сада, на тај начин, ја питам како зна да је баш то било 15.?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ево, ја знам, ја сам то напоменуо на почетку то се радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зна и број дана колико је био у заточеништву?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро, значи може да памти бројеве.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не могу.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Изјашњавао се о сведоку «Ф». Да ли тог сведока зна од раније?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли сте причали са њим када сте га затекли?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, можда нешто неформално, можда оно, можда, то је мало.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли сте га виђали после свих ових дешавања?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Желео бих да се само предочи део исказа сведока «Ф» који каже да је 09. одведен на Економију, па везано за све ове датуме, нешто се ту не уклапа. Сведок «Ф» је значи рекао да је још 09. маја одведен на Економију. У тој ситуацији не постоји могућност да се Ви видите. Да ли сте сигурни да је он ту био?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Мене само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он рекао ту, него у «Новом извору», не у суду.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро, у «Новом извору».

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, не, објаснио сам ја то, али мислим, опет, за Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви њега видели, где?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја сам њега видео у «Новом извору», али сам напоменуо – у Суду за прекршаје било је више соба. Ја знам ко је у мојој соби био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Осим случаја када сам видео Бубицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из друге собе?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јер сам ја изашао задњи, он можда први из своје собе. Могуће да су ови људи и још људи били у другим собама, па када смо пребачени сви горе у «Нови извор».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте њега видели у «Новом извору»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Тако је, у «Новом извору», то сам ја рекао прецизно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, од јула па надаље?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Тако, уствари од момента када смо прешли у «Нови извор». Сада, да ли је то јули, да ли пред крај јуна, прецизно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте рекли не знате?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, то.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: У суду га нисте видели?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, није са мном у соби био.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: За Бубицу, када сте њега видели? Да ли сте га виђали и колико пута?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Једном сам то напоменуо. Бубицу сам видео једном, можда након мог хапшења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, пет, шест дана, можда након хапшења.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: И у том делу, а везано и за предмет оптужнице, односно датум који је наведен и ту се датум не поклапа. Да ли сте видели још неке повреде на њему?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам, осим оно што сам напоменуо.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли сте га виђали после тога?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Овај део исказа где сте помињали извођење неких људи, за одлазак по тим локалним селима, када је то било и одакле је то било извођење, да ли из суда или из?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Било је и из суда и из «Новог извора».

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли су Вас изводили неки пут?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није, само једном.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неко од оптужених питања? Изволите. Можете мало ближе да приђете, ово је биоскопска сала па не можемо да се видимо. Дођите, приђите ближе, ништа Вас ни ја не видим, ни сведок, ни ништа. Ево код тужиоца. Изволите, представите се.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Немам питања, него сада је депласирано оно што сам мислио да питам. Мислио сам само да питам да човек опише мене по узрасту и по изгледу, изузев што сам више према црном, а овај, косу на раздјељак. Сада нема више сврхе, јер ту сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо питали и описивао је.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Није човек описивао, нити по висини, ни по дебљини ни по, описао је само да је више таман човек, тако је рекао, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Бранко Поповић, колико ја знам.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате овог господина Поповић Бранка?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Мене, опростите, мене питате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас питам.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ех то је, само, нормално што се сада то променило, био је млађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: То је, што је се нама представио, Марко Павловић, тако је се представио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тај Марко Павловић?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, да ли сте Ви тај?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја, дозволите да ја, на такво питање нећу одговарати. Рећи ћу само једну ствар – тачно је, ја сам са човеком се срео једанпут у вечерњим сатима у простору тог затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког, ког, било је више затвора, ког?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Немојте мене питати, ја да Вам кажем, која је која зграда, то не могу да Вам кажем, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте тог затвора, па рекох, знате ког?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, тог затвора који је био, да ли је то зграда «Новог извора», да ли је то зграда Суда за прекршаје, ја то не знам, али ту где је био човек, где се налазио, у вечерњим сатима, а ово остало што човек наводи да смо се ја и он сретали, нисмо се сретали и у том смислу кажем, са мном се није имао прилике више срести. Ја сам само једанпут дошао, предвечерје, вечерњи, више предвечерњи него вечерњи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, да ли је ово питање, суочење, примедба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедба на исказ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али ово није време за примедбе, још трају питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, нема питања, има само примедбе. Пошто имамо овде специфичну ситуацију – оптужени је давао одбрану до одређеног тренутка, а онда је престао да даје одбрану, тако да се он сада, практично, брани ћутањем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато ја сада питам, шта је сада ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конклюдентним радњама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ово одбрана, примедба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево браниоца да питамо како се он брани, углавном, он има право, без обзира што се брани ћутањем, има право на питања, да ли је тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има право на питање. Ја сада очекујем питање, а ово је сада нека одбрана која се износи на неки други начин, па само зато имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али он то жели, значи ја му дозвољавам могућност да он постави питање и примедбу да стави. Он ставља примедбу и каже да је тачно једанпут а сада да видимо, ја бих молила да не прекидамо господина Поповића да каже до краја шта жели. Седите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Процесно питање. Ја се слажем колега, тачно је приметио, врло луцидно, иако до сада није био у току самог поступка. Мој брањеник је прекинуо, односно сматра да није изнео, не жели да износи одбрану, а Ви сте, и Ви сте тога свесни и сами констатујете и постављате му питања. Ја не знам како ћемо ми ово до краја процесно да дефинишемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врло лако, сам је дигао руку и дошао човек да говори.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, Ви сте га, ево прочитаћете транскрипт, Ви сте му поставили питање. Он је човек само рекао примедбу, Ви га питате, када, шта, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он заћутао? Човек прича, колега га прекида, ја му дозвољавам да заврши човек, ваљда има право.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он има право да говори, да ставља примедбе, да поставља питања, али немате право Ви да му постављате питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто немамо, колега, одакле Вам та идеја? Ако он неће, он ће рећи, ја нећу. Како ћемо да разговарамо, колега, како ћемо ми, да ја, да ја ћутим, а он да, мора неко овде да руководи поступком.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, Ви руководите, питајте га, које су примедбе, не можете му постављати питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питам га коју примедбу има.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он се брани, Ви кажете да се он брани ћутањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега је прекинуо, он је човек био у сред излагања, примедбе своје.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Одбрана ћутањем не значи да је он ускраћен за право постављања питања и постављања примедби, то не значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесам ли ја, када он говори, ускраћена да руководим поступком? Хоћете то да кажете.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Али је ускраћено право постављања питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, молим Вас, ако ја овде руководим поступком, ја ваљда дајем реч човеку који поставља примедбе. Човек говори, колега га је прекинуо, а ја му дозвољавам да настави своју примедбу до краја. Рекао је, увече сам дошао, колега га је прекинуо. Изволите завршите.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је једини пут када сам се ја са човеком срео и никако више. А друго, чини ми се да се много разликује изјава ова од изјаве коју је дао не знам где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те изјаве знате да не користимо, али ја већ више пута то говорим.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Знате, како је, суштинске су разлике у тим изјавама, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те изјаве не предочавамо, да ли чујете шта Вам кажем? Да ли сам ја предочила нешто од те изјаве? Нисам.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисте предочили, ја сам добио ту изјаву, ја је нисам могао добити без Ваше помоћи изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја користим изјаве других сведока, па добро, али не можемо је користити у смислу да је читамо и да је предочавамо, јер није узета у фази поступка у којој треба да буде узета.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, у најмању руку је смешно да онда говори једно, сада говори сасвим друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, имате још примедби, колико сада схватам?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Немам више примедби, јер Ви сте казали да се та изјава није предмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што Вас је колега, заменик тужиоца прекинуо, почели сте да говорите, ја сам дошао у вечерњим часовима.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: И то је једини пут када сам господина видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не желите да кажете како је тај сусрет изгледао?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам рекао дословце да сам га тада једини пут видео, рекао сам да има поздрав и ништа више. А нисам могао сигурно сам унутра ући, морао је неко бити са мном, морао је неко откључати врата и њему и мени, морао ме је неко пратити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, схватам, нећете да објасните од кога поздрав и ко Вас уводи и шта се догађа, да ли је тако? То нећете да нам причате?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Рекао сам дословце да га је поздравио брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, сада сте рекли.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, ево сада сам рекао и он је човек рекао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знамо ми шта је тачно, Ви сте рекли, само једном сте били, нисте рекли?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Само тај један једини пут, никада се више ми видели нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете шта каже оптужени?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да прокоментаришете?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Хоћу, хоћу, ово мислим да није тачно када господин каже да није био. Долазио је он, можда, ево ја сам рекао, тих пет, шест пута, сигурно и није тачно, господине, ја и ти смо причали можда и два, три пута, ево и на крају три пута, долазили сте значи пет, шест пута. Два, три пута смо сигурно причали и кажите ми сада када Вас гледам као човека у очи, ево и ја Вас гледам сада, кажите ми, зашто сте то гледали и зашто сте дозволили да тај који је са Вама дошао, да мене онако истуче, тај који је са Вама дошао, тај високи?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ко је Вас истукао, ја не знам.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он је са Вама дошао?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Откуд Ви знате ко је са мном дошао, забога, човече, Ви иза кључа, ја испред кључа, испред врата и сада Ви знате ко са мном долази. Одакле Вам сада то, побогу брате, можда је човек био ту. Ја то појма немам ко је Вас истукао.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Мислим да Ви то добро знате.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, Ваше је право да мислите као и моје. Ја Вам кажем, зашто би долазио, зашто бих, забога милога, показивао ту добру вољу да се некеме нађем на услузи да му нађем тог брата, да га посетим, да му пренесем поздрав, а онда да га тучем. У најмању руку, једно са другим не иде.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја поново.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ево толико Вам као човеку одговорам. Ово није за веће, него Вама кажем.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ево и ја Вама кажем исто као, зашто сте то урадили.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да сам имао лошу намеру, ја не бих дошао.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Зашто сте то урадили и зашто сте довели човека да истуче мене? Тада сам само ја био истучен и то у, ево да кажем, у Вашем присуству, са Вама је дошао, Ви сте гледали када ме је тукао, али сте били ту близу, преко прага, била су отворена врата?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да бисте Ви казали да је дошао са мном, да би то било стварно тако, морали сте онда заједно са нама да шетате. Ви били иза две браве, ја дошао са оне друге стране браве и сада Ви знате ко је са мном дошао. Ја забога, човече, не знам ко је Вас тукао. Сигурно да сам имао нечестите намере према Вама

као човеку, не бих ни дошао, зашто бих Вас тражио, који би био разлог да Вас тражим и да Вам пренесем поздраве од брата, па да Вас бијем, ја или неко ко је са мном.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја то тврдим да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто имамо тај неки чудан однос одбране оптуженог, ја ћу Вас да питам, оптужени је ставио примедбу на Ваш исказ, схватили сте и рекао је да је само једанпут био када Вам је пренео поздрав, а Ви кажете да је то било, када?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Није тачно то, прво, он је био више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узмимо да је тачно, он тако тврди, ја Вам предочавам. Када је то било када Вам је пренео поздрав? Да ли је то било у суду или у «Новом извору» у јулу? Временски ако можете да нам одредите.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Е сада је то, он је долазио и у «Нови извор», а долазио је и у суд. Сада ово, ово да ли ми је тада ово рекао када ме је истукао, мислим да није тада рекао, не, не, ово сада враћам мало назад, није тачно, Ви сте тада дошли мени, можда је то био други дан одмах можда када сам ја био ухапшен, можда одмах сутрадан је то било, када сте довели тог човека да мене истуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас за ово што он каже да је био једном? Тај опис ситуације како он представља, када је то могло да буде, на почетку у мају или у јулу у «Новом извору», обзиром да он каже да је било једном?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Једном није и није било први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ова ситуација за коју он каже да је постојала, када је та могла да буде, у «Новом извору» или у суду, ако можете да одредите?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Пре би била да је у «Новом извору».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ћу наставно, што каже колега Перковић, рећи да оптужени каже да он у јулу уопште више није на тим просторима, да он није више ту никакав фактор, ништа. Да ли имате на то неки коментар?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Имате ли још неко питање за сведока? Значи, ово је била та примедба коју имате на његов исказ.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: То су биле све моје примедбе, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да све друго ово што помиње за Вас, није тачно?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам био баш јасан, једанпут сам био код човека, не знам ја ни који је то дан његовог по његовом хапшењу, не знам ни који дан је по датуму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, друго ништа није тачно?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ово остало што је он навео, не стоји, то нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не стоји, добро.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, нисам ни са раздјељком, нисам ни црн. Жао ми је што нисам могао да га питам да ми да опис по висини. Зато сам намерно био стао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекосте да сте га једном видели, онда, значи да је био још неки Марко Павловић?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Госпођо, то не знам, то је требао да установи суд, ја не знам да ли је био још неки Марко Павловић, а очигледно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, кажете, једном је тачно, онда за друге прилике, ако није тачно, онда то мора бити неки други?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Може бити и друго, може бити да говори истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зашто тако закључујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја ништа, каже, једном га је видео, потврђује оптужени, колега, да је једанпут видео овог човека, како га је он познао, зато Вас питам. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хтео бих да помогнем. Ја сам овде нови, па ми није баш, а Ви одлучите да ли је то дозвољено, ако могу да питам господина окривљеног Поповић Бранка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ако он хоће да одговори.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је то било, он каже не знам, у односу на дан када је човек ухапшен, али у односу на неки други дан, да ли Ви знате када је то било када сте Ви дошли да пренесете поздраве од брата, па нам опишите, како су ти поздрави дошли до Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако желите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако желите, да, да нам ту помогнете.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Када је тачно који дан било, ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који месец?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, не знам ни који је месец, да Вам кажем, ако човек каже да је 15 ухапшен, ако је брат био на тако утицајном положају и ако је преко неких утицајних у Зворнику интервенисао да иде у размену, вероватно је било брзо, претпостављам, не знам, ја појма немам. Мени је само речено да имају човека са којим ће ићи у размену за неке утицајне људе са српске стране које треба извући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте Ви ту важни, па сада Ви долазите да?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисам ја уопште важан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто баш Ви да му пренесете, Ви који га не познајете, а не неко кога он познаје?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, да Вам кажем, мени су пренели они који њега познају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас ја питам, ко је тај неки важан који њега познаје, а познаје и Вас?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сведок «К», сведок «К».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сведок «К».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок «К»?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто сведок «К» није дошао да му пренесе поздраве?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Он каже да је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прво сте били Ви?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам ја да ли сам ја био пре сведока «К» или после сведока «К», немам ја појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али, зашто би сада сведок «К» Вама рекао да пренесете поздраве, ако је сведок «К» већ пренео?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја то нисам рекао и немојте ме питати оно што нисам рекао. Ја нисам рекао да је мени сведок «К» рекао да је њега поздравио његов брат. То ја нисам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте рекли?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте Ви рекли?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам рекао да сам му пренео поздраве од брата, да ли је тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта даље, иза тога?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: И ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан, добар дан, преносим Вам поздраве брата, а он каже, хвала, довиђења и тако се то завршило?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Није, ја сам му рекао само да се брат интересује за њега, до брата је била дошла нека информација да је он убијен човек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то нам реците, значи неко пита Вас, шта је са човеком? Е сада ко је тај? Да ли је то опет сведок «К»?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не, мене пита телефоном његов брат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Ви са братом разговарате?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, него он са мном. Он је мене звао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Његов брат зове Вас. А ко сте Ви у том тренутку да он зове Вас?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам у то време на дужности команданта штаба територијалне одбране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта каже, добар дан, овде ко?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, добро вече.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро вече?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта каже, овде ко?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, да Вам кажем име како је рекао човек, не знам, а да ли је рекао право име, не знам, телефон је телефон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви некако проверили или је могао било ко да зове за било кога, па би Ви то исто урадили? Да ли сте Ви то нешто проверили?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, да Вам кажем, ја нити сам проверавао, нити сам гледао, тај човек је био успаничен, ја сам рекао ево, ја ћу Вам бити још једанпут курир, ако сте почели да радите са «К» и ако тај део радите, радите са њим, оставите нас, војска са тим нема никакве везе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, добро, зато Вас ја и питам, шта ћете Ви онда тамо?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, питајте њих зашто су мене звали, ја то не знам, тај човек је жив, надам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али ако Ви кажете, ако Ви кажете брату, почели сте особом «К», па нека настави, нема војска са тим везе, зашто онда сада војска има везе?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, ја не знам зашто је његов брат определио се да зове мене, осим онога са ким је радио пре и договарао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја Вас питам, зашто сте Ви пристали да одете код сведока, а нисте то пребацили на онога ко је то почео?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја се искрено надам, да бисте и Ви као човек, уколико би неко успаничен назвао, у таквој ситуацији, да му је брат убијен, да бисте бар толико узели на себе, да проверите да ли је стварно и да видите да ли је жив човек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих свакако то урадио.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Онда и ја сам то урадио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али би то урадио и за све остале људе који су се ту патили, а Ви сте урадили за овога, па Вас ја питам, за овог сведока, шта је то Вас натерало да Ви на том положају, не познајете никога и дођете да се распитујете, да јављате?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, мене нико није натерао. Мене је моја савест натерала када је његов брат назвао. Нико ме други пре тога за ниједан случај није звао, само тај сам позив имао у вези овог човека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када сте тамо ушли у ту собу, колико је било људи?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, човек је био на ходнику, изведен је на ходник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви наредили да буде изведен у ходник?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не могу ја наредити полицији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта, он стоји на ходнику?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, не знам ко је наредио полицији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он стоји на ходнику?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не, молим Вас, него су извели га из собе у ходник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре сте рекли, била су двоја врата између вас, тако да он није могао да види са ким сте Ви дошли и Ви не знате да је он тучен. Да ли Ви причате о том догађају када је он истучен?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја не причам о том догађају када је он истучен, ја причам о оном догађају када сам ја био да му пренесем шта је његов брат звао и због чега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ви не знате ништа о томе да је он истучен?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам о томе ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања за окривљеног, имам питање за сведока.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Могу ли само ја, сетио сам се имена и презимена, ево док је ту и господин – Саво Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ракић?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Радић Саво је једном са њим долазио, тај Саво Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радић?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Вероватно му је он био возач или пратилац. Следећи пут када су долазили, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Тршића, кажете?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, Саво Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је други пут долазио?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Саво Радић је ишао са мном у школу заједно. Ми смо заједно три године у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је по занимању тај Саво?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Он је био возач, после радио као возач у Водопривреди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, за време рата, да ли је и он био у униформи?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Био је у униформи, јесте, био је униформисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и он долази у униформи?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Мислим да је њега возио или пратилац му био, не знам шта је био, са њим је био, у собу дошао са њим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То у јулу?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја сам схватио то пред крај јуна, јули, ја не могу то сада више, то је прошло времена, датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ситуација у «Новом извору»?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, али то је било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки Саво Радић да га Ви знате?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Познајем само једног Радића, то је Стево Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Саву не?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Био је овде сведок, никаквог Саву Радића и друго, да Вам кажем, ја са 01. јуном завршавам све дужности, преузима бригада и Војска Републике Српске и немам никакву дужност више у Зворнику. 01. јуна, наглашавам, не јула, не августа, ни септембра, нема возача, нема територијалне одбране, нема команданта, нема ничега, има Војска Републике Српске са својом командом, својом бригадом и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се звао Ваш возач?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Био је, био је овде сведок, у истој овој сали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Радић?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, само моменат, Тешић, Тешић Драган, Тешић Драган. Па, нема ту професионалног возача, мислим, немојте очекивати да тамо сада има неки возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вас је возио, није био возач?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте, он ме је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Драган Тешић, био овде сведок, баш у овој сали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ово је истина што сам ја рекао, када се ради, тај човек је ту, он је у Тршићу, можете проверити да ли је био. Он ми је рекао после, виђали смо се, мој школски, видели смо се и знам када сте Ви дошли са њим Ви, и Ви, он ми је то рекао, значи после, да сте Ви њему рекли, па зар се вас двојица знате. Он је теби рекао да смо ми школски, ти са питао какав је, он је рекао, добар је. Е, тај је жив и сада, он је са Вама дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ради Сава Радић сада?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Е сада, не знам сада, био је возач, ја кажем, пре је био возач, пре рата, а сада не знам шта ради. Мислим да се бавио мало трговином стоке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А исто је у Тршићу?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, да, да. Доле и живи.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дајте га нека дође у суд, брата, па нека каже.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: А ово опет тврдим, сто-посто, овде пред судом и пред овима, ја сам тај који сам био бијен и имам последице од тога. Ви сте довели човека, са Вама је дошао и тај ме је истукао. Сећате се када сте изашли из собе, ја сам лежао на ходнику, ја знам како сам био окренут и то све и Ви сте ми рекли, устаните. Ја сам устао, иди у собу и отишао сам у собу. И ја и дан-данас имам последице од тога, са Вама дошао човек. Ево, ја Вас гледам у очи.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не можете Ви сада казати да је са мном дошао, ја сам дошао са једне стране, а Ви са друге стране браве, а друго.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нису ту биле неке браве, нема ту толико брва.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Који повод, за име Бога, човече, који повод да кажем, ваљда волео бих се видети због тога што сам нешто ти учинио, а не, волео бих да се видимо, ја сам те пребио, па онда имам жељу да се видимо поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао да сте га Ви пребили?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам ја.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, или неко са мном.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам рекао да сте Ви, никада то нисам рекао.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Или неко са мном, по мојој наредби, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, није ни то рекао, по Вашој наредби, што Ви сада себе више теретите, него што Вас тужилац.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Човек нон-стоп инсистира да је тај човек дошао са мном.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: То тврдим и то је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се некада десило да он лежи на поду, Ви наилазите, а он човек лежи на поду у ходнику, па му Ви кажете, хајде устани, уђи у собу. Да ли се то десило некада?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, једанпут смо се видели само. Опет Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, зашто би онда то сада Вама рекао, а да нисте?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е то морате са њим разговарати, не можете са мном, па разговарајте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу сада да питам сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било је питање како зна да је 15. мај. Сада ћу ја да питам, али то више није у овој области, мало је тужнија ствар. Ко је са Вама у кући живео тада 15. маја?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, живела ми је мајка, отац, уствари, мајка, отац, супруга и троје деце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са њима, након што су Вас одвели?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Након што сам ја отишао, моја је породица ружно прошла, тешко. Отац ми је исто тако заробљен, не знам ни дан-данас, трагам за његовим костима, ја не знам где су његове кости, шта је. Он је негде после мене, једно десетак дана, био је пошао мало ван села и такву ја имам информацију, да су наишли неки тако. Мајка ми је од тих свих шокова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете паузу? Хоћете паузу пет минута?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не треба. И она се тада тешко разболела и након тога је умрла. Мислим, неко извесно време, тако да сам то, ето то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је можда отац пошао Вас да тражи?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, ја не знам, углавном како сам ја чуо, ево мало сам напоменуо, он је пошао ту до једног комшије, Видоје Видовића да га пита, шта ће и са осталом том породицом и то, и отац се више није ни вратио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Питање?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Питање за сведока. Да ли су се познавали сведок «К» и његов брат?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Одговорио сам то једном.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам, познавали сте се? Да ли је он ту радио, да ли су радили заједно? Чуо сам, сада нисам то чуо раније.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нису радили скупа, али су се познавали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само једно питање. Колико сам разумео, сведок није давао исказе, даје први пут пред судом исказ, не рачунајући ово што сте добили из Тузле. Да ли је сведок пре овог сведочења данас или јуче или било који дан, претпостављам данас, разговарао са тужиоцем, замеником тужиоца?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не, нисам ни са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни са ким?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у Служби, да ли је тако, за сведоке, колико сам ја информисана?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Служби.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Подаци које је изнео на питање тужиоца су подаци који се први пут износе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На шта мислите, на шта мислите, о чему причате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На породицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каквим подацима, о каквим подацима причате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О породици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, да ли је то неуобичајено да неко има породицу, па да је после изгуби?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није неуобичајено. И Ви често питате, шта је било са породицом, колико је чланова породице изгубио.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мени је било необично, јер или је тужилац имао интуицију па је питао нешто или је то знао, па због тога питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сумњате, ево, реците, ево ја ћу Вас питати. Када сте ме први пут у животу видели?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ево сада овде у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само још једно, сада опет не знам, не морате наравно, Ви знате да не морате да одговорите. Ви до сада нисте нам рекли, до када сте у Зворнику? Овај човек каже у јулу, Ви нисте дотле стигли, Ви сте у јулу у Зворнику или не?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја се извињавам.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нема мене у јулу у Зворнику, нема мене у јулу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема Вас у јулу?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте у јулу уопште у Зворнику?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нема ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: По пети пута током овог поступка стављам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, хвала на примедби, управо сам рекла да не мора да одговори. Имамо ли још неко питање?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, да ли Ви мене можете саслушати, да ли ја могу да изнесем своју процесну примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте дозволили, не само да Ви постављате питања, лицу које је рекло да неће, окривљени, да ће се користити својим правом да не жели да говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И данас га је питао колега и рекао је да хоће да одговори.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви нон-стоп дозвољавате, доводите оптуженог у ситуацију да данас одговара, значи оптуженог који се брани ћутањем, који је изашао да стави примедбу. Њега десети пут уводите у причу и сада би покушали, да ли Ви хоћете да кажете, његово основно право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли смо ми њега принудили да он данас нешто каже?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви ћете њега питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је принуђен?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли жели да изнесе одбрану или не жели и тада ћете рећи, он износи одбрану. Пошто он није изнео, а Ви му стално постављате питања и дозвољавате заступнику јавне оптужбе да поставља питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико жели да одговори, да ли сте чули то колега, видећете у транскрипту.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нема ту, уколико он жели да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он има право да одбије, у сваком тренутку.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јер Ви њега доводите у ситуацију да он сада када не би хтео да одговори, онда би испало да или би се дало закључити да он нешто крије и тако даље. Дакле, доводите човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мора да одговара, колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је већ пети, шести пут, лице које рекло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ово ће ући у транскрипт, лице које Вам је рекло да се брани ћутањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, нећемо понављати, имате ли још неку примедбу осим ове?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То су грубе повреде поступка, права оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То ће Вам сваки суд да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Али, Ви то опетовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви принуђени данас нешто да одговарате? Ја сам Вам рекла да не морате да одговарате, да ли Вас је неко принудио?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам, председнице.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Немојте мене питати око тих ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, да ли смо ми Вас данас принудили?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Немојте мене питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тражили реч, да ли је тако било, господине Поповићу?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам тражио реч да кажем примедбу на изнешено од стране сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте нешто принуђени даље да говорите?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нико ме није тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: принуђени, питам Вас? Добро, имамо ли још питања за сведока?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Имам ја још пар питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Поред сведока «Ф» од познатих је данас сведок поменуо и сведока «Четири». Па само да разјаснимо још пар околности везано за тог сведока «Четири». Да ли га је знао од раније?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Где сте га видели?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У «Новом извору».

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Када је то било?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, када смо пребачени, сада вероватно, може да се утврди прецизан датум, то вероватно није где се зна, можда неко боље зна, прецизно датум, јер смо ми пребачени половином јуна, тамо другом, углавном, не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је у јулу.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Мислим, не знам прецизно.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли знате где је био пре тога и шта је са њим било пре тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сам га питала, рекао је да не зна.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли зна, да ли је из «Новог извора» он извођен можда, везано за ово купљење ствари и то што је причао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли сте са њим били у «Новом извору» у соби?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У управној згради «Новог извора», има ту два, има «Нови извор» управа у Каракају и «Нови извор» где сам ја био, то је управна зграда, били смо ту.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли знате, шта је после било са њим?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја мислим да је он, да ли је остао иза мене и то нешто не знам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, шта се дешава? Ви сте размењени у септембру. Да ли он остаје ту?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја мислим да је он остао, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је још остао?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Ја мислим да је остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истој тој згради?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Да, ја мислим.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Накнадно питање, ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви неке из собе и коме рекли да ћете бити размењени, да Вам је сведок «К» рекао то, да Вам је рекао Марко Павловић?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не сећам се тога.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте пренели било коме?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: У соби када сам ја требао да идем у размену, значи говорио сам у два наврата.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, не, говоримо о мају, јуну. Да ли Ви кажете било коме, треба да ме размене за брата од Јефте Суботића или?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не сећам се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте пренели разговор својим цимерима у соби између Вас и сведока «К» и разговор између Вас и Марка Павловића?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам примедбу јер је то питано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, овај део није питан, да ли се некоме хвалио да ће он бити размењен, ја мислим да није питан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је да се не сећа. Пазите, ставите се у ту ситуацију да Вам живот зависи и сада имате податке који могу живот да Вам спасу. Шта је овде сада – сада је осећај кривице сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо више питати.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта нећемо, председнице већа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ сте два пута питали, не сећа се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Која је ово примедба? Да ли је то сугестивно, капициозно питање? Која је ово примедба по ЗКП-у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да понављате питања, колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На ово нико није никада питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али већ је рекао, не сећа се, претходно, па сте поново питали.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ма, што је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, не сећа се, да ли сте га чули, колега, када је рекао, не сећам се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је рекао?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, ево вратите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да вратим?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дозволили сте и онда на примедбу тужиоца, без формулисања у ЗКП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, брже ми је да Вас пустим, верујте ми, два пута да питате, него да долазимо у ову ситуацију, е зато сам дозволила. Рекао је, не сећа се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја га питам, да ли је пренео било када, било, да ли је рекао, рекао је да није.

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не сећам се, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећам се, рекао је – не сећам се. Изволите даље, ново питање, ако имате још неко?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је о било којем разговору који каже да је имао пет, шест са Марком Павловићем сусрета, преносио, информисао своје цимере у соби?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Не сећам се ни то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Марко Павловић долазио да са Вама поприча мало или су се неки сусрети са Марком Павловићем завршавали тако што сте били на поду претучени?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Баш тако, баш тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, седите. Ви сте преко Службе тражили трошкове, да ли је тако, за долазак до границе и назад. Колико то испадне, отприлике, да ли знате?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Шта ја знам, ја сам дошао из Сарајева, па не знам ја колико је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да је негде око три, четири хиљаде, колико сам ја од Службе добила информацију, јер су проверавали?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Па, можда, тако да је то. Не знам сада колико је то однос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете данас да се враћате у своје место?

СВЕДОК РАМИЗ СМАЈИЛОВИЋ: Јесте, хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да је сведок преко Службе за сведоке тражио трошкове доласка до станице и назад, па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Сведоку исплатити трошкове у износу од 4.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли у суд, можете сада да идете.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида, а исти ће се наставити:

01. марта 2007. године, са почетком у 9,30 часова.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хоће бити суђење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, биће ваљда.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не ваљда, Ви знате, ако неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знали смо и за јуче, па се испоставило, доћи ће, наравно. Обавештени смо да је примио позив, да је прихватио да дође, обзиром да је у иностранству и надамо се да ће доћи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли у судници један или два?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробаћемо у двојци сутра, не знам колега да ли ће нам дати да се заменимо. Чућете, не, не, заменићемо се ако буде.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА